Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1982 — 4 PAGINI — 20 BANI — Joi 15 septembrie 1955

Pe calea destinderii încordării internaționale

„CITITORUL NOSTRU așteaptă vești bune de la Moscova. Trebuie să ținem seama de aceasta și cu atît mai mult oamenii politici. Toată lumea este sătulă de „războiul rece". Normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică — iată ce dorește astăzi populația din Germania occidentală". Această declarație făcută de un corespondent al unui ziar burghez din Germania occidentală oglindește în egală măsură interesul și speranțele opiniei publice vest-germane, ca și al întregii lumi iubitoare de pace, stîrnit de tratativele de la Moscova dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. F. Germane.

Rezultatul tratativelor de la Moscova este primit cu satisfacție de poporul german, precum și de toate celelalte popoare care sînt vital interesate în slăbirea încordării internaționale, în statornicirea unei păci trainice și îndelungate. El este o nouă confirmare a politicii externe de pace a statului sovietic, a dorinței sale sincere de a contribui la rezolvarea problemei germane în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și ale securității Europei. Este cît se poate de limpede că, în rezolvarea acestei probleme, trebuie să se țină seama de realitate, că planurile și visurile potrivit cărora unificarea Germaniei ar trebui făcută cu prețul nimicirii R. D. Germane și a încadrării teritoriului ei în pactul nord-atlantic sînt clădite pe nisip.

Tratativele de la Moscova au dovedit marea însemnătate constructivă a politicii externe sovietice. Ținînd seama de experiența trecutului, statul sovietic pornește la rezolvarea problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale în primul rînd nu de la trecut, ci de la viitor. Or, în cazul acesta, viitorul cere stabilirea de relații bune și prietenești între popoarele sovietic și german.

Călăuzită de grija de a preîntîmpina pe viitor posibilitatea repetării unor noi dezastre, după terminarea celui de al doilea război mondial, Uniunea Sovietică animată de sentimente prietenești, și nu de răzbunare, a militat neîncetat pentru relații de bună vecinătate cu poporul german. După cum se știe, între U.R.S.S. și R. D. Germană s-a stabilit o colaborare strînsă, prietenească care se dezvoltă pe baza solidă a egalității în drepturi și a neamestecului în afacerile interne.

Dat fiind că în prezent a fost abolit așa-zisul statut de ocupație al Germaniei occidentale care limita în mare măsură acțiunile guvernului de la Bonn în domeniul politicii externe, dat fiind că s-a adoptat hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război dintre Uniunea Sovietică și Germania și la stabilirea de relații pașnice între ele — toate acestea au creat condițiile necesare pentru normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și R. F. Germană. Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri a fost de asemenea o premiză în stabilirea unor relații normale între U.R.S.S. și R. F. Germană. Și ca urmare a inițiativei guvernului sovietic, între 9 și 13 septembrie, s-au desfășurat la Moscova tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R. F. Germane. Desfășurate într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, tratativele s-au caracterizat printr-o sinceritate deplină, și — deși unele puncte de vedere n-au coincis, discuțiile au permis celor două părți să-și cunoască mai bine pozițiile și să găsească calea spre un acord.

Așa cum se arată în Comunicatul final, în cursul tratativelor care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, a avut loc un schimb larg și deschis de păreri în problema relațiilor dintre Uniunea Sovietică și R. F. Germană. Fondul tratativelor l-a constituit problema stabilirii de relații diplomatice între Uniunea Sovietică și R. F. Germană. După 5 zile de dezbateri, s-a realizat un acord cu privire la stabilirea de relații diplomatice între cele două țări, de a se institui în acest scop ambasade, respectiv la Bonn și Moscova și de a face schimb de reprezentanți diplomatici cu rang de ambasadori extraordinari și plenipotențiari. In scrisorile care le-au schimbat, conducătorii celor două delegații guvernamentale și-au exprimat convingerea că relațiile diplomatice care se stabilesc în prezent vor contribui la dezvoltarea înțelegerii reciproce și a colaborării dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, în interesul păcii și securității. „Stabilirea și dezvoltarea de relații normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană — se spune în scrisoarea lui N. A. Bulganin — vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate privind întreaga Germanie și vor trebui astfel să ajute la soluționarea principalei probleme naționale a poporului german — restabilirea unității unui stat democrat german". O declarație asemănătoare este cuprinsă și în scrisoarea cancelarului federal Adenauer.

Părțile la tratative au căzut de asemenea de acord ca, într-un viitor apropiat, să înceapă tratative între Uniunea Sovietică și R. F. Germană în problemele dezvoltării comerțului.

Rezultatul pozitiv al tratativelor de la Moscova reprezintă fundamentul pe care se va întemeia în viitor colaborarea prietenească dintre U.R.S.S. și R. F. Germană. Acesta a demonstrat convingător succesul politicii tratativelor dovedind odată mai mult că în relațiile cu Uniunea Sovietică, faimoasa politică „de pe poziții de forță" nu poate duce decît la eșec.

Comentînd cu interes vizita delegației guvernamentale a R. F. Germane la Moscova, presa străină o consideră ca un fel de „preludiu" al apropiatei conferințe din octombrie a miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței de la Geneva. Incheierea cu succes a tratativelor de la Moscova este de bun augur dovedind că și apropiata conferință de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri poate fi încununată de succes dacă toți participanții la conferință vor manifesta dorință de colaborare.

Succesul tratativelor de la Moscova dintre delegațiile guvernametale ale U.R.S.S. și R. F. Germane constituie o victorie a politicii colaborării promovată de Uniunea Sovietică și totodată un eșec al adepților politicii „de pe poziții de forță" care au încercat să împiedice normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și Germania occidentală în scopul alimentării pe mai departe a „războiului rece" și al subminării colaborării internaționale. Chiar și din recitirea unor declarații și comentarii occidentale care proroceau că discuțiile de la Moscova se vor încheia fără rezultat, ne putem da acum și mai bine seama cît de amarnic se înșeală cei ce-și pun nădejdile în inveninarea actualei situații internaționale dominată de „spiritul Genevei".

Alături de toate popoarele lumii, poporul nostru a primit cu încredere comunicatul cu privire la rezultatele tratativelor de la Moscova. Noi salutăm din inimă aceste tratative în care vedem un nou succes al politicii externe de pace a Uniunii Sovietice, o nouă confirmare a triumfului spiritului tratativelor asupra politicii „de pe poziții de forță".

Rodnice schimburi de experiență

Numeroase delegații din U.R.S.S. și din țările de democrație populară au vizitat anul acesta unitățile agricole socialiste și institutele noastre de cercetări agricole.

Aceste vizite s-au dovedit a fi rodnice.

Delegația de specialiști din agricultura U.R.S.S., care se află în prezent în țara noastră, împărtășește oamenilor muncii din agricultură experiența bogată a Uniunii Sovietice în cultura porumbului, recoltarea și însilozarea lui.

Cele două delegații sosite din Bulgaria au studiat dezvoltarea silviculturii și viticulturii la noi în țară și au cerut unele date tehnice privind rezolvarea altor probleme.

In dorința de a îmbogăți experiența dobîndită pînă acum și pentru a ajuta la răspîndirea și în alte țări a procedeelor care au dat rezultate bune la noi, oameni de știință și specialiști din agricultura țării noastre au făcut mai multe vizite peste hotare. In R.P. Bulgaria și R.P. Ungară, delegațiile noastre au avut schimburi de experiență.

Specialiști agricoli au vizitat de asemenea R. D. Germană, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă și alte țări.

Demonstrația specialiștilor sovietici în domeniul agriculturii

La secția Dulcești a gospodăriei agricole de stat din Secueni, raionul Roman, a avut loc în cursul zilei de miercuri cea de-a 5-a demonstrație practică privind recoltarea și însilozarea separată a știuleților și tulpinei de porumb, demonstrație făcută de specialiștii sovietici în domeniul agriculturii, care se află în țara noastră.

Participanții la demonstrație — muncitori din gospodării agricole de stat, colectiviști, ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari, profesori universitari, precum și activiști de partid și de stat din regiunile Iași, Bacău, Bîrlad și Suceava, au ascultat cu un deosebit interes referatele oamenilor de știință S. S. Praksin, A. A. Berezovski și N. S. Korobkin, cu privire la cultivarea porumbului în vederea însilozării separate, tehnologia însilozării furajelor și organizarea executării construcțiilor pentru însilozarea nutrețurilor în U.R.S.S. Eroul Muncii Socialiste F. I. Dubkovețki, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., a vorbit despre munca sa ca președinte al colhozului milionar „Cuceririle lui Octombrie" din R.S.S. Ucraineană.

După referate, participanții la demonstrație s-au deplasat pe ogoarele însămînțate cu porumb ale gospodăriei de stat Secueni. Aici ei au văzut cum lucrează combinele sovietice la recoltarea porumbului verde pentru însilozat.

La această demonstrație, specialiștii sovietici au folosit și o cositoare mecanică, acționată de tractor, care poate fi utilizată acolo unde nu există combină. Cositoarea mecanică dă un randament mai redus, dar poate fi întrebuințată atît în gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, cît și în gospodăriile individuale.

Tehnica de însilozare a porumbului a fost arătată la bazinul de însilozare al gospodăriei, unde se toacă atît știuleții, cît și tulpinele de porumb cu ajutorul tocătoarelor universale sovietice.

S. S. Praksin, A. A. Berezovski și N. S. Korobkin au atras atenția participanților la demonstrație asupra regulilor generale de însilozare a porumbului, subliniind importanța pe care o are presarea nutrețului tocat.

Specialiștii sovietici au răspuns apoi la unele întrebări ale participanților. Luînd cuvîntul, numeroși colectiviști, ingineri și specialiști în zootehnie, bază furajeră, pășuni și finețe, au mulțumit oaspeților pentru prețioasele îndrumări, angajîndu-se să aplice în practică cele învățate.

In numele oamenilor muncii din regiunea Iași și al participanților la demonstrație, a vorbit tov. Anton Gherghelaș, secretar al comitetului regional Iași al P.M.R.

(Agerpres)

Noua stagiune a Teatrului de păpuși din Galați

Odată cu deschiderea anului școlar, pentru cei mai mici spectatori din orașul Galați a început și noua stagiune a Teatrului de păpuși din localitate. De curînd în noua sală de spectacole, amenajată în Palatul culturii din orașul Galați, colectivul teatrului a deschis stagiunea cu piesa „Prințesa mofturoasă".

In acest an, colectivul Teatrului de păpuși din Galați va prezenta în premieră spectacolele „Crăiasa zăpezilor" după basmul lui Andersen, „Punguța cu doi bani", după basmul lui Creangă, „Înțeleptul vesel" de Aleksandrova și alte piese.

Se culeg strugurii

Strugurii s-au copt. Podgoriile bogate ale patriei noastre cunosc în zilele acestea o animație deosebită, sînt pline de cîntecele vesele ale tinerilor culegători. Pe piețele orașelor vor veni mai mulți struguri, butoaiele uriașe ale cramelor se vor umple cu vinul renumit al podgoriilor noastre.

In via Școlii profesionale de maiștri viticoli din Miniș, regiunea Arad a început culesul strugurilor de masă.

In clișeu: *Eleva Pomian Rodica a venit în mijlocul viei la practică încă din primele zile de școală.*

Hărnicie

Freamătul unei noi zile de muncă a început cu mult înainte de ivirea zorilor. Pe ulițele comunei Popeni, raionul Bîrlad, se auzea zgomotul căruțelor și pașii harnicilor țărani muncitori, care se duceau la munca cîmpului.

— 'mneața Toadere! La cîmp, ai?

— 'mneața măi Culai... La cîmp...

Și cu aceeași grabă, Niculae Bălan și Toader Rotaru și-au continuat mersul. „Recolta trebuie strînsă și înmagazinată cît mai grabnic — își spun oamenii. Timpul nu așteaptă".

...Cind primele raze ale soarelui scăldau în lumina lor picăturile de rouă de pe spicele de grîu netreierat, făcîndu-le să sclipească în mii de scîntei, zgomotul batozei de pe aria comunei vestea începerea lucrului. Acest semnal a găsit-o și pe tînăra Elisabeta Manoliu, vînzătoare la chioșcul de pe arie, gata la datorie. Cu mult timp înainte de începerea lucrului ea a avut grijă să-și rînduiască mărfurile și să se aprovizioneze cu toate cele necesare. Acum, mulți țărani muncitori au venit la chioșc să-și cumpere cele trebuitoare. Gheorghe Baros abia terminase de treierat și a adus un sac cu grîu să-l valorifice. Voia să cumpere niște barchet, că de mult îl tot bate femeia la cap.

Elisabeta Manoliu notă în borderou cantitatea de grîu achiziționată și-i măsură apoi lui Baros, din val, barchetul cuvenit. Pe rînd veneau alți și alți țărani muncitori să valorifice grîne, astfel că Elisabeta Manoliu abia mai prididea să-i servească.

★

Lucruri frumoase despre hărnicia Elisabetei Manoliu poți afla nu numai din această zi. Că e o fată prietenoasă, harnică și isteață — o spun toți țăranii muncitori din comună. Nu e zi ca ea să nu stea de vorbă cu țăranii muncitori despre păsurile și nevoile lor.

— Măi nene Mihai — i s-a adresat ea odată lui Mihai Bălan — văd că ai început să-ți faci casă nouă. Cred că n-ai de gînd s-o lași fără acoperiș...

— D-apoi cum așa? — a întrebat cu mirare Mihai Bălan. — Cum se poate casă fără acoperiș?

— Păi dacă nu se poate, încheie contract cu cooperativa. Valorifici cereale și ți-ai asigurat tabla...

Asemenea discuții a mai purtat și cu colectivistul Gh. Grigoriță, cu țăranul muncitor Alexandru Lăcătuș și încă cu alții. Iar discuțiile dau roade. Mihai Bălan a încheiat cu cooperativa un contract pentru valorificarea unei cantități de 1.800 kg. grîu ca să-și ia de la cooperativă 250 kg. tablă galvanizată și alte lucruri de trebuință. La fel a făcut și colectivistul Gheorghe Grigoriță.

Elisabeta Manoliu este totodată și un bun difuzor al cărții — mai cu seamă al cărții agrotehnice. Cind țăranul muncitor Petrache Ciubotaru, de pildă, a venit să facă unele cumpărături, Elisabeta i-a spus printre altele:

— Știu că te interesează cărțile. Am în teancul ăsta una bună, pentru matale.

— Nu mai spune! Ia s-o văd și eu.

Elisabeta i-a întins atunci o broșură în care se vorbea despre pregătirea terenului pentru însămînțări.

Elisabeta Manoliu a difuzat în rîndurile țăranilor muncitori peste 50 de broșuri.

★

Nu e seară ca Elisabeta Manoliu, înainte de a se culca să nu citească din vreo carte sau ziarul. Astfel află ce se mai întîmplă prin țară și prin străinătate. Intr-una din seri, citind un articol despre munca femeilor, un gînd i-a încolțit în minte: „Ce-ar fi dacă și la noi, la Popeni, femeile ar ajuta și ele mai mult cooperativa în muncă?" Și cum voința Elisabetei este neclintită, acest gînd n-a întîrziat să devină realitate. Ca responsabilă a grupei de femei din circumscripția electorală nr. 3, ea a căutat să fie cît mai aproape de cele 23 membre ale grupei sale. Adesea, cînd se întîlneau, le spunea:

— Sînt lucruri care mai lipsesc încă din casele voastre. Și decît să mergeți 13 kilometri pînă la Bîrlad să vindeți ce vă prisosește, mai bine veniți și valorificați produsele prin cooperativă. Lucrurile trebuitoare le puteți cumpăra apoi tot de la cooperativă.

Nu după mult timp, gospodinele Ileana Rotaru, Natalița Tănase și altele au valorificat însemnate cantități de cereale prin cooperativă, cumpărînd în schimb diferite mărfuri industriale.

De aceea, conducerea cooperativei se mîndrește cu tînăra Elisabeta Manoliu, care, ca și în anul trecut, a contribuit mult la realizarea sarcinilor de plan. In întreaga comună s-a achiziționat peste un vagon de grîu și secară, planul pe întreaga unitate fiind îndeplinit pe luna august în proporție de 112 la sută.

Posibilități mari se deschid și de acum înainte în fața tinerei Elisabeta Manoliu. Desigur că ea va înregistra și pe viitor realizări frumoase în munca ei.

Corespondenți
MIHAI POPA și VASILE ILIE

SOLUȚIA

Sgomotul monoton ce venea din sala de războaie a fost complectat de țîrîitul soneriei telefonului. Haffner ridică fără prea multă grabă receptorul și continuînd un calcul răspunse cu un „da" obișnuit. Primele vorbe venite de la celălalt capăt al firului se vede că n-au trecut de pragul obișnuitului, apoi însă pe chipul tînărului inginer a apărut un zîmbet de bucurie mult așteptată. A lăsat de o parte creionul și a început să ceară lămuriri suplimentare.

— La cîte războaie va fi aplicat?... Se va trimite documentația și altor întreprinderi textile din țară? Lui Nicolae Holmoc i-ați comunicat? Nu?... Îi voi comunica eu. Apoi, fără să mai aștepte, porni spre sala de războaie să-l caute pe maistrul Nicolae Holmoc.

...Cu cîteva luni în urmă, inginerului utemist Herman Haffner i s-a încredințat postul de dispecer în sectorul de țesătorie al fabricii „Țesătura" din Iași. Adică, mai precis, postul de suplinitor al șefului de sector. Tînărul inginer a început să lucreze cu multă tragere de inimă.

Deseori i se aducea la cunoștință faptul că unele muncitoare au dat în ziua precedentă marfă cu defecte. Ca greșeala se repeta pe mai multe războaie, Haffner cercetă cu multă atenție. Aceste discuții tovărășești au dat, în mare parte, rezultatele dorite. Aurica Alecu, Mândita Chiper, Maria Axinte au început să dea pînză fără defecte.

Intr-o zi, pe lista controlorului de calitate, inginerul citi că țesătoarea Maria Piroș, una dintre fruntașele sectorului, a lucrat cîțiva metri de material pentru batiste care nu se vor trimite unităților de desfacere din cauza defectelor de fabricație. Haffner s-a dus deîndată la ea și a întrebat-o mirat:

— Tocmai dumneata tovarășă Piroș să dai țesătură proastă?

Țesătoarea se îmbujoră la față de rușine dar și de necaz.

— Dați-mi să lucrez pînză de batiste cu modele mai simple și le voi face bune, răspunse ea. Dar așa! E foarte greu să lucrezi cu un lanț de cartele de 6 metri... Ba se rup inelele de legătură, ba se oprește mașina, fiindcă-i prea îngreuiată. Și-atunci apucă-te să desfaci bătătura, căci ori se fac lătunoale, ori nu iese modelul bine...

Maria Piroș îi arătă apoi că mișcarea cartelelor metalice se face greu, prisma lor fiind uneori suprasolicitată și pusă în grele condițiuni de funcționare. Apoi, așezarea lanțului de cartele pe bare cu mosor stînjenește circulația țesătoarelor către sulurile de urzeală.

— Iar eu — continuă Maria — dacă am să tot desfac lătunoale la fiecare din cele opt războale, nici norma n-am s-o pot îndeplini...

Haffner plecă spre birou îngîndurat. Țesătoarea avea dreptate: felul în care se instalează lanțul de cartele lasă mult de dorit. Își dădea seama că problema pe care i-a pus-o în față Maria Piroș interesează și pe alte textiliste din sector care lucrează material cu modele complicate.

Trebuie să existe și altă posibilitate de instalare a lanțului de cartele — își zise atunci tînărul inginer și se puse pe gînd să găsească soluția.

A studiat problema zile la rînd. Intrezărea parcă un tub-depozit fără să-l poată preciza toate caracteristicile. In realizarea tubului, Haffner a cerut sprijin maistrului Nicolae Holmoc, textilist cu practică în producție. La început acesta rămăsese mirat:

— Un tub? Un tub de șase metri? întrebă el. Păi nu-i nici o afacere. Nu știu dacă v-am spus, dar în urmă cu cîtva timp a încercat Ștefan Grecu să facă ceva; vroia să sape în pardoseala gropi adînci de doi-trei metri prin care să treacă lanțul de cartele. Ideea lui s-a dovedit a fi cu totul dezavantajoasă...

Haffner îi explică însă, cu răbdare, cum vede el profilul tubului, îi arătă că acesta nu va fi lung de 5—6 metri, ci va avea doar 100-120 centimetri, că nu vor fi făcute nici un fel de săpături sau instalații suplimentare. Curînd au căzut de acord să-l confecționeze împreună. Prima încercare a dat greș. Tubul era prea îngust și nu încăpeau toate cartelele. S-au convins însă că ideea este bună, căci ieșirea cartelelor se făcea lin, așa cum e bine să se facă. Au confecționat un alt tub cu dimensiunile necesare și rezultatul a fost îmbucurător. A fost montat la războiul 226. Zilnic veneau să-l vadă numeroși muncitori și tehnicieni din sector. Țesătoarea care deservea războiul era tare mulțumită. Timpul pentru pregătirea lanțului de cartele fiind mai scurt ea cîștiga minute prețioase. Tubul permitea ieșirea cartelelor fără smucituri; în felul acesta se eliminau desele defecte de fabricație, iar spațiul din spatele războiului eliberîndu-se, circulația către sulurile de urzeală devenea mai lesnicioasă.

★

Hermann Haffner îl găsi pe Holmoc lucrînd la repararea unui război din secția a 16-a. Îi spuse într-un suflet:

— Inovația noastră a fost aprobată. Conducerea a și comandat o primă serie de 20 de tuburi. Pînă la sfîrșitul anului este posibil ca el să se adapteze la toate războaiele revorver din sector. După cîteva secunde îi mai comunică încă două vești: „Am fost premiați și... participăm la concursul de inovații organizat pe țară pentru dezvoltarea mișcării de inovații și introducere tehnicii înaintate".

S-au strîns cu căldură mîna. S-au bucurat. Haffner s-a grăbit să-i facă și Mariei Piroș o bucurie: să-i spună că va monta primele tuburi ce le va primi la războaiele la care lucrează ea.

Corespondent
J. IEȘANU

Răsplata celor harnici

Duminică 11 septembrie pe șantierul național al tineretului Ozana-Crecău a avut loc o festivitate în cadrul căreia au fost raportate succesele obținute de cele 3 sectoare ale șantierului în munca de construire a terasamentului de cale ferată. Cu acest prilej s-a subliniat că sectoarele și-au depășit cu mult planul de producție. Astfel sectorul 2 a depășit planul cu 70 la sută, iar sectorul 1 cu 22 la sută.

A urmat apoi înmînarea steagurilor de producție brigăzilor fruntașe din fiecare sector. Emoționant a fost momentul cînd comandantul sectorului II a înmînat unul dintre steaguri brigăzii a III-a din sectorul 3 condusă de tov. Toader Străică. Această brigadă și-a realizat planul de producție în proporție de 256 la sută, iar al doilea steag roșu a fost înmînat tovarășului Radu Vasile, comandantul brigăzii a IV-a din sectorul 2, care a realizat planul cu 213 la sută.

Mulți brigadieri au primit cu acest prilej carnete și insigne de brigadieri, iar fruntașii în producție au primit drept premii echipament sportiv. După aceasta a urmat un program artistic prezentat de echipele sectorului 3, iar pe terenul sportiv al sectorului 2 au avut loc întreceri sportive.

Corespondent
CIOCA DUMITRU

Oaspeți străini ne vizitează țara

Un grup de 43 de tineri din Canada, Marea Britanie și Iran care au participat la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia au făcut o vizită de cîteva zile în Capitală la invitația C.C. al U.T.M.

Oaspeții au vizitat Galeriile Naționale de Artă, Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", Palatul Pionierilor, Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu", baze sportive și parcuri.

Un corespondent al Agenției Romîne de Presă „Agerpres" a stat de vorbă cu oaspeții.

Tînărul Edgar Rose, arhitect din Anglia, a mai vizitat Capitala țării noastre cu prilejul Festivalului din 1953.

„Regăsesc cu bucurie Bucureștiul la fel de vesel, cu locuitorii săi plini de voie bună, ca și în timpul Festivalului, a spus tînărul englez. M-au impresionat schimbările din ultimii doi ani. Magazinele sînt mult mai îmbelșugate, în însăși ținuta oamenilor se remarcă schimbări și asta arată prosperitate".

„De cum am venit — a spus tînăra Lobat Eghbal studentă din Iran — mi-a fost ușor să remarc că multe lucruri s-au schimbat în bine în București, că viața a devenit mai ușoară".

Tinerii William Devine și George Ryga din Canada au venit pentru prima oară în București.

„Ne place mult Capitala țării dvs., au spus tinerii canadieni. Deși sîntem aici doar de două zile am văzut multe lucruri frumoase. Am remarcat numărul mare de clădiri ce se construiesc sau se refac. Ne-a impresionat mult ospitalitatea bucureștenilor. Peste tot am fost minunat primiți. Însăși oamenii de pe stradă care nu ne cunosteau, dar care vedeau că sîntem străini ne arătau prietenie. Vom păstra despre București o frumoasă amintire".

„Săptămîna filmului britanic"

La 24 septembrie se deschide la cinematograful Patria din Capitală „Săptămîna filmului britanic" organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

In prima zi a „Săptămînii filmului britanic" va fi prezentat în premieră filmul „Bancnota de 1.000.000 de lire sterline". In zilele următoare vor rula filmele „Hamlet", „Nichlas Nickleby", „Mandy", „Casa mult visată", „Aventurile d-lui Pickwick" și „Marile speranțe", realizări ale cinematografiei britanice.

★

In luna octombrie Consiliul Central al Sindicatelor în colaborare cu Ministerul Culturii organizează în Capitală și în întreaga țară un ciclu de filme închinat celei de a 10-a aniversări a Federației Sindicale Mondiale. Printre filmele care vor rula în acest ciclu se numără: „Cîntecul fluviilor", „Maclovia" film mexican — „Neamul Jurbinilor", „Salariul groazei", „Răsare soarele", „Doi acri de pămînt".

Ciclul de filme organizat în cinstea F.S.M.-ului începe în București în ziua de 3 octombrie.

(Agerpres)

O nouă colecție pentru pionieri și școlari

Editura Tineretului a inițiat de curînd o nouă colecție intitulată „În ajutorul activității practice a pionierilor și școlarilor".

Cărțile din această colecție vor contribui la dezvoltarea spiritului inventiv al tinerilor cititori, ajutîndu-i să-și însușească mai bine disciplinele ce se predau în școală. Aplicînd în practică cele învățate la fizică, cu ajutorul indicațiilor cuprinse în cărțile ce vor apare în această colecție, pionierii și școlarii vor putea construi aparate de radio, aparate de telegrafie, microfoane, mașini electrostatice și multe alte aparate. Chimiștii amatori, cu mijloace foarte simple, vor putea prepara săpun, coloranți, vopsele, lacuri și alte produse chimice.

Tematica acestei noi colecții tinde să cuprindă cît mai multe domenii de activitate: grădinărit, construcții mecanice, zootehnice, aeromodelism și altele. Cărțile vor fi bogat ilustrate.

Primele cărți care apar în cadrul colecției sînt: „Material didactic din hîrtie și carton" de S. Korșun și E. Tolmaceva, în care sînt descrise diferite procedee de lucrare a hîrtiei și cartonului pentru obținerea materialului didactic, „Chimistul casei" de dr. Leonid Petrescu, cuprinzînd o serie de sfaturi practice pentru chimiștii amatori, „Cuțitașul fermecat" de F. Zorin în care sînt descrise principalele metode miciuriniste de altoit.

Vor apare de asemenea următoarele cărți: „Să ocrotim pădurea" de ing. Alex. Frațian, „Construiți ceasornice" de ing. D. Manolescu, „Să creștem albine" de V. Petruș și altele.

Ca în fiecare zi, militarii subunităţii s-au strîns în jurul agitatorului care le citeşte astăzi un articol din ziar

CU RISCUL VIEŢII

După cît mi-aduc aminte discuţia cu bătrînul ceferist a început de la întrebarea mea:

— Peste cît timp va sosi trenul în staţia următoare?

— În staţia următoare? Peste opt minute!

Apoi, zîmbind cu înţeles, continuă:

— Mergeţi la unitate?

Îl privii mirat şi oarecum intrigat. Ce rost avea asemenea întrebare? Dar bătrînul mă lămuri:

— Hei, sînt acolo ostaşi de ispravă, adevăraţi viteji. Vă spun, că i-am văzut la treabă!

— ...S-a întîmplat mai de mult, într-o noapte tare friguroasă. Mă aflam în gara unde veţi coborî dumneavoastră — şi arătă spre mine. În sala de aşteptare era fum de cărbune; am ieşit pe peron să trag în piept puţin aer curat. Dar n-apucai să ies bine pe uşă, cînd deodată, în faţa mea la 10 paşi, se înălţă o uriaşă vîlvătaie luminînd gara şi împrejurimile. ..Auzii exclamaţiile înfricoşate ale unor femei ce fugeau care încotro.

— Benzina! Benzina! S-a aprins benzina de la felinar, de la un felinar. Ia foc cisterna, explodează!

Privind surprins cum ardea cisterna, înţelesei pericolul. Din minut în minut putea să explodeze. Explodează un primus şi ştiţi cîte pagube şi victime poate face, dar o cisternă de 20 tone, într-o gară, între depozite şi clădiri... Ardea pămîntul în jurul vagonului cisternă, ardea benzina de pe roţi, ardea benzina prelinsă pe tabla roşie a cisternei. Vîntul puternic, care bătea spre gară, mărea şi el pericolul. De partea cealaltă a liniei focul îşi plimba limbile de-a lungul unor butoaie pline şi pe furtunul gros care unea cisterna cu un butoi în flăcări. Încă vreo cîteva secunde şi flacăra s-ar fi întins pe furtun pînă la gura cisternei, apoi vaporii de benzină din interiorul cisternei s-ar fi aprins şi explozia ar fi fost inevitabilă. Ce era de făcut? Să chemăm pompierii, dar pînă atunci? Iată însă că auzii în apropiere nişte strigăte:

„Nu vă apropiaţi! Vă riscaţi viaţa!". La lumina flăcărilor văzui nişte militari alergînd din toate puterile spre cisternă. Ajungînd acolo, începură s-o împingă cu umerii. Unul dintre soldaţi, mic de statură, apucă vînjos cu mîinile furtunul cuprins de flăcări şi-l trase jos. Pericolul era oarecum îndepărtat. Dar cisterna continua să ardă. Multă putere trebuie să fi avut cei patru militari că au putut urni din loc ditai namila de cisternă de 20 de tone, dar şi mai mult curaj, să intri în foc să pui umărul şi să împingi din flăcări o cisternă cu benzină! Prinzînd curaj şi urmînd îndemnul militarilor, alergară şi alţi oameni să stingă focul. Au împins cisterna mai încolo, vreo 15—20 metri şi au început să arunce pe ea nisip, pămînt, noroi, cu mîinile, cu lopeţile, cu scîndurile, cu ce au găsit la îndemînă. Mă apropiai şi eu încercînd să le dau o mînă de ajutor, dar nu mai era nevoie.

Cineva strigă: — „Împuşcaţi în butoaie să se scurgă benzina afară ca să nu mai facă explozie!"

Atunci îşi făcu loc printre oameni un sergent. El se apropie şi slobozi cîteva gloanţe în două din butoaiele aprinse, care nu mai puteau fi cu nici un chip salvate.

Apoi au mai venit şi alţi militari, cu multe cazmale şi lopeţi şi s-au pus pe treabă. Pînă au sosit pompierii, au înlăturat orice pericol.

★

Aceasta este, pe scurt, povestea aşa cum ne-a spus-o ceferistul. E o poveste adevărată. Faptele mi-au fost confirmate de mulţi militari. Eroii povestirii? I-am cunoscut chiar în unitate.

Primul dintre ei, soldatul fruntaş Chiocaru Gheorghe, e un infanterist, mic de statură, dar vînjos. De fel e din regiunea Constanţa, fiu de ţărani muncitori din satul Seimenii Mari. Părinţii lui au fost împroprietăriţi în anii regimului democrat-popular. El a apucat cu mîinile şi a tras de pe cisternă furtunul aprins. Rănile de pe mîini, provocate de arsuri, i s-au vindecat abia de curînd.

Al doilea e soldatul fruntaş Giumali Munip, din Medgidia. De meserie e căruş. In unitate e conductor de cai. E un ostaş voinic şi tare isteţ, mult iubit de tovarăşii săi din unitate.

Al treilea e soldatul fruntaş Meca Gheorghe, fiu de ţărani muncitori cu gospodărie mijlocie din comuna Roşiori, raionul Călmăţui. E artilerist. Nu peste mult timp va fi lăsat la vatră. Are planuri frumoase de viitor. Vrea să se înscrie în colectivă, să ajungă şi aici fruntaş, aşa cum este acum în armată.

Al patrulea militar e soldatul fruntaş Mavrodin Ilie, de fel din satul Palazu Mic. E un militar tăcut, modest. L-au întrebat odată tovarăşii săi:

— Măi Mavrodine, cum se face că ai prins aşa, deodată, aripi la picioare cînd ai văzut flăcările de la gară şi cum de tocmai tu te-ai băgat acolo, printre primii în foc? Iar el, mirat de aşa întrebare a răspuns molcom:

— Păi, bine, voi n-aţi fi făcut la fel dacă v-aţi fi aflat mai aproape de foc?

Sergentul Moldoveanu Constantin este acela care a tras focurile de armă în butoaiele aprinse ca să nu mai explodeze. Nu l-am găsit în unitate. Era plecat într-o misiune. Comandantul ca şi tovarăşii săi au numai cuvinte de laudă pentru el. Este un comandant de grupă fruntaş.

Aceştia sînt militarii plini de iniţiativă şi curaj care cu riscul vieţii au salvat bunul poporului, militarii despre care mi-a vorbit cu atîta mîndrie bătrînul ceferist.

Căpitan C. BOTONCEA

Grijă pentru căminele studenţeşti

Încă înainte de începerea noului an şcolar conducerea administrativă a Universităţii noastre a luat o serie de măsuri pentru buna desfăşurare a vieţii studenţilor în cămin. În elaborarea acestor măsuri o contribuţie însemnată a adus-o şi comitetul U.T.M.

Împreună au fost făcute repartizările studenţilor pe cămin ţinîndu-se seama de distanţa pe care studentul respectiv trebuie s-o străbată de la facultate la cămin. Pe cît a fost posibil am căutat să păstrăm şi în cămin unitatea grupelor studenţeşti în aşa fel încît să poată exista şi în afara vieţii de facultate un control sistematic din partea triunghiurilor grupelor. Am reuşit să realizăm acest lucru în căminele „Călăraşi", „Roma" şi „11 Iunie".

O preocupare de seamă a organizaţiei U.T.M. a fost aceea de a asigura încă din primele zile păstrarea curăţeniei în cămin. Pentru aceasta s-a instituit un steag care se decernează colectivului care reuşeşte să păstreze cea mai frumoasă şi curată cameră.

Noi ne-am îngrijit şi de problema organizării folositoare a timpului liber al studenţilor în cămine.

Pentru aceasta — împreună cu conducerea administrativă au fost luate măsuri pentru recomplectarea bibliotecilor, reutilarea cluburilor, punerea în stare de funcţionare a staţiei de radio-amplificare.

Fără îndoială, nu toate lucrurile au fost încă puse la punct. Mai sînt încă greutăţi de învins în ceea ce priveşte educaţia studenţilor în spiritul grijii faţă de bunul obştesc. Ne găsim însă în perioada alegerii comitetelor de cămin. In curînd vom trece la îmbunătăţirea sistemului de autoconducere al căminelor de către studenţi, sistem care în cursul anului trecut a dat bune rezultate. Şi atunci, credem că lucrurile vor merge din ce în ce mai bine.

IULIANA CARTINA
membru în comitetul U.T.M. al Universităţii „C. I. Parhon", Bucureşti

Creşte familia colectiviştilor

Recoltele bogate obţinute de gospodăriile agricole colective din regiunea Constanţa au convins multe familii de ţărani muncitori să intre în marea familie a colectiviştilor. Astfel, în ultimele luni numai în gospodăriile agricole colective din raionul Negru Vodă s-au înscris încă 333 de familii, iar în cele din raionul Medgidia 254. În gospodăria colectivă din comuna Săveni, raionul Feteşti, s-au mai înscris 47 familii, iar în cea din comuna Corbu de Jos 49 de familii.

(Agerpres)

O vizită în oraşul „Tinerei gărzi"

A. Vilin

Artiştii buriat-mongoli sosiţi în turneu la Moscova au fost întrebaţi în ce oraş, afară de capitală, ar vrea să dea concerte. Ei au răspuns: — În Donbass, în oraşul Krasnodon.

Krasnodon! Numele acestui mic orăşel de mineri e cunoscut în toată lumea. Aici totul este legat de legendarele fapte eroice ale membrilor „Tinerei gărzi". Viaţa tinerilor patrioţi, lupta lor eroică împotriva fasciştilor care cotropiseră în anii războiului Donbassul, sînt cîntate în poezii şi poeme, în cunoscutul roman al lui Alexandr Fadeev, în interesanta operă a compozitorului ucrainian Iulij Meitus. Numele eroilor din „Tînăra gardă" îl poartă mine şi şcoli, străzi şi parcuri, biblioteci şi cluburi din oraşul lor natal şi din alte oraşe sovietice.

Din diferite regiuni şi republici ale Uniunii Sovietice, de peste hotare sosesc la Krasnodon mii de oameni, pentru a cinsti memoria tinerilor viteji, pentru a depune pe mormîntul lor şi în faţa monumentului lor coroane şi buchete de flori, pentru a vizita muzeul „Tînăra gardă".

Sînt zile cînd clădirea nu prea mare a acestui muzeu nu-i poate cuprinde pe toţi vizitatorii sosiţi în Krasnodon. De aceea în timp ce un grup de excursionişti vizitează muzeul, alt grup pleacă în oraş pentru a vizita locurile memorabile. În drumul nostru întîlnim căsuţele în care au trăit eroii „Tinerei gărzi".

— Aici — ne spune însoţitorul nostru — a locuit Oleg Koşevoi. La el se adunau adesea prietenii săi. Fiecare membru al „Tinerei gărzi" a jurat credinţă patriei şi poporului sovietic; seara, ei ascultau la radio vocea scumpă a Moscovei; întocmeau planurile operaţiunilor de luptă... Iar aici, în locuinţa lui Ivan Zemnuhov, aducea adesea manifeste Sokolova — agenta de legătură a Comitetului raional de partid din Krasnodon.

Excursioniştii vizitează Şcoala medie nr. 1 „Gorki" în care au învăţat mulţi membri ai organizaţiei. Tăcuţi şi trişti se opresc oamenii lîngă locul de execuţie al eroilor — turnul minei nr. 5...

Sălile muzeului „Tînăra gardă" sînt închinate vieţii de dinainte de război a Krasnodonului. Aici sînt expuse multe tablouri în care este înfăţişată viaţa paşnică a micului oraş minier, sînt prezentate şcolile, clubul oraşului, peisaje industriale. În aceste săli sînt adunate multe relicve preţioase — caiete de şcoală, manuale şi cărţi din bibliotecile personale ale eroilor „Tinerei gărzi", desenele lor, sculpturile în lemn, poezii scrise de ei.

Iată aici caietul Liliei Ivanihina. În el sînt rezolvate cîteva probleme grele de algebră. Calificativul dat de profesor este „foarte bine". Alături de acest caiet se află caietele de algebră, chimie şi fizică din clasa a 6-a ale Ulianei Gromova, jurnalul ei personal şi certificatul de absolvire a şcolii medii cu note foarte bune la toate materiile. Aflăm că un membru al „Tinerei gărzi", Stepan Safonov, era amator de radiotehnică, se interesa de construcţia rachetelor şi a navelor cu reacţie; Oleg Koşevoi se interesa de arta fotografică, Serioja Tiulenin şi Vladimir Osmuhin erau pasionaţi după aeromodelism, iar Serghei Levaşov — după botanică şi sculptura în lemn.

Tinerii din Krasnodon nutreau un adînc respect pentru Vanea Zemnuhov. Acest talentat tînăr ştia pe de rost multe opere ale lui Puşkin, Lermontov, Nekrasov. În şcoală el participa la activitatea cercului literar, scria versuri bune. Într-o vitrină se află un manuscris al poeziilor lui închinate marelui poet rus Alexandr Puşkin. În alte săli sînt expuse lucrări de pictură, sculptură, documente şi relicve legate de începutul războiului, de perioada cotropirii Donbassului de către duşman, de organizarea şi activitatea „Tinerei gărzi". Pictorul B. Petuhov din Kiev a dăruit muzeului un tablou emoţionant: „Consfătuirea comuniştilor din Krasnodon înainte de a părăsi oraşul". Pe această pînză, în grupul participanţilor la consfătuire îi recunoaştem pe Demian Korotcenko, care a condus mişcarea partizanilor din Ucraina şi pe secretarul comitetului raional de partid din Krasnodon, Filip Liutikov, conducătorul „Tinerei gărzi". Un alt tablou poartă titlul „Jurămîntul". Pictorul a redat acest moment emoţionant din viaţa tinerilor luptători. La întocmirea cunoscutului text al acestui jurămînt de credinţă au luat parte Filip Liutikov, Oleg Koşevoi şi Ivan Zemnuhov.

Dar iată şi caracterele cu ajutorul cărora tinerii participanţi culegeau, iar apoi tipăreau în locuinţa lui Anatoli Popov manifeste cu comunicatele Biroului Sovietic de Informaţii. Lîngă ele, săniuţa cu care Serghei Tiulenin transporta arme, o vitrină cu grenade făcute de ei şi cu pumnalele tinerilor partizani. Cu astfel de grenade ei au provocat explozii şi au incendiat clădirea biroului local al braţelor de muncă. In această clădire au ars actele şi adresele a sute de tineri şi tinere din Krasnodon pe care hitleriştii voiau să-i ducă la muncă silnică în Germania fascistă. Cu sufletul plin de emoţie cercetăm steagul roşu care a fost pregătit pentru sărbătorirea celei de a 25-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Iată portretul Ulianei Gromova care a spus în celula închisorii, în timpul unei convorbiri cu prietenele sale: „...în orice condiţii, în orice situaţie, nu trebuie să ne lăsăm înfrînţi, ci să găsim o ieşire şi să luptăm...". Stăm mult timp în faţa standului cu textul ultimului ordin al comandamentului „Tinerei gărzi" transmis de Uliana Gromova conform indicaţiei lui F. Liutikov în toate celulele. Fata a ciocănit în perete după alfabetul Morse: „Ultimul ordin al comandamentului... vom fi duşi la execuţie... vom fi duşi pe străzile oraşului... vom cînta cîntecul preferat al lui Ilici... ultimul ordin al comandamentului"...

În acest muzeu se află cîteva registre pline cu însemnările emoţionante ale vizitatorilor, oameni ai muncii din Uniunea Sovietică şi oaspeţi de peste hotare.

Fruntaşii secţiei noastre

Colectivul uzinei „Semănătoarea" a muncit cu sîrguinţă pentru îndeplinirea planului de producţie al ultimului an al cincinalului. Rezultatul: planul a fost îndeplinit cu 6 luni înainte de termen.

La obţinerea acestor succese tinerii au adus o contribuţie însemnată. Din rîndurile lor s-au ridicat oameni noi, hotărîţi: fruntaşii.

Secţia 6 matriţerie se poate numi pe drept cuvînt secţia fruntaşilor. Peste 10 utemişti sînt fruntaşi în producţie. Unii dintre ei cum sînt Lupu Cornel, Toma Alexandru, Ciorîţă Constantin şi alţii deţin acest titlu de cinste de cîţiva ani.

Drumul lor pînă aci, pînă au devenit fruntaşi, n-a fost deloc uşor. Unii nu aveau acumulate cunoştinţe destule, alţii nu aveau priceperea de a aplica cele învăţate. De aceea, în şedinţele organizaţiei de secţie U.T.M. şi în şedinţele de producţie ale secţiei, s-a analizat deseori munca utemiştilor şi s-a discutat despre productivitatea fiecăruia. Tot atunci li s-a arătat tinerilor cum trebuie să muncească pentru a da lucru de bună calitate.

Au fost într-o perioadă doi utemişti care nu îndeplineau planul de producţie, veneau la lucru tîrziu, nu foloseau cum trebuie cele 480 minute. Cu tot ajutorul organizaţiei de secţie U.T.M., ei nu ţineau seama de nimic. În urma criticilor şi caricaturilor făcute la panoul postului utemist de control tovarăşii Bogdanovici Pompi şi Chivu Constantin s-au îndreptat. Peste puţin timp vor putea fi şi ei fruntaşi în producţie.

La apelul făcut de către organizaţia de secţie U.T.M. cît şi de conducerea uzinei pentru îndeplinirea înainte de termen a planului, utemiştii au răspuns prin fapte. Astfel, tov. Burdulea Marin, Toma Alexandru, Lupu Cornel folosind în munca lor metoda Voroşin, depăşesc zilnic normele cu 50-70 la sută, iar produsele muncii lor sînt de bună calitate.

Panoul cu fotografiile fruntaşilor în producţie din secţia noastră va trebui să fie mărit. Aceasta pentru că numărul fruntaşilor devine pe zi ce trece tot mai mare.

Corespondent
ŢUCA NICOLAE

Pătrunde tot mai mult lumina cărţii la sate

★ ★

La noi sînt mulţi prieteni ai cărţii

De-abia se organizase în Cristineşti, raionul Dorohoi, comisia pentru concursul „Iubiţi cartea" şi tinerii au şi început să vină la biblioteca căminului cultural pentru a se înscrie ca participanţi la concurs.

Datorită activităţii desfăşurată de comisie, în frunte cu preşedintele ei — tovarăşul Gheorghe Cracană — s-au şi înscris de acum 42 tineri.

Printre cei mai activi cititori se numără tovarăşii Eugenia Ostafi, Petru Lupaşcu şi bineînţeles Gheorghe Cracană şi ceilalţi membri ai comisiei care vor din tot sufletul să se numere printre primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii".

Corespondent
DUMITRU TRAISTARU

Organizaţia U. T. M. poate face mai mult

Cu toate că biblioteca căminului cultural numără peste 1.300 volume, dintre care 350 sînt cărţi sosite în ultimul timp, totuşi, antrenarea tineretului în cadrul concursului „Iubiţi cartea", s-a făcut destul de slab pînă acum în comuna Deleni, raionul Vaslui. Doar 8 tineri s-au înscris ca participanţi la concurs.

Fără îndoială că este un început. Dar un început prea modest faţă de numărul mare de tineri din comună. Comisia creată pentru organizarea concursului a iniţiat unele acţiuni de popularizare a cărţii, dar, neavînd sprijinul organizaţiei U.T.M., rezultatele obţinute nu sînt dintre cele mai bune. Tovarăşul Lefter Petru — secretarul organizaţiei de bază U.T.M. cît şi ceilalţi membri din comitet, ar trebui să înţeleagă că nu-i deajuns ca numai ei să participe la concurs. Este necesar să se îngrijească mult mai temeinic de popularizarea concursului în rîndul tinerilor, de atragerea tineretului la bibliotecă, pentru ca şi în comuna noastră să ne putem mîndri în scurt timp cu cît mai mulţi tineri prieteni ai cărţii.

Corespondent
VICTOR VASILIU

O întîlnire plină de învăţăminte

În comuna noastră, I. C. Frimu din raionul Lehliu, sînt mulţi oameni care au îndrăgit cărţile bibliotecii. Găseşti printre ei şi tineri şi vîrstnici, ba chiar şi copii, ce de-abia au prins să dezlege buchea cărţii.

Dar oricît de mulţi sînt ei, tot n-ar fi putut să umple marea sală a căminului cultural. Şi cu toate acestea într-o duminică de iulie, după prînz, sala căminului cultural, devenise neîncăpătoare. Era vorba să vină să discute cu noi scriitorul Petru Vintilă. Vestea întîlnirii, aşteptată cu mult interes de cititorii bibliotecii, făcuse ocolul satului şi veniseră foarte mulţi şi din cei pe care nu-l văzusem niciodată pe la bibliotecă. M-am dat în vorbă cu unul, cu altul şi am aflat care era pricina. Oamenii, auzind că vor avea prilejul să stea de vorbă cu un scriitor, veniseră plini de nerăbdare şi interes ca să-l cunoască.

Cînd mult aşteptatul oaspete a intrat în sală, zumzetul glasurilor s-a stins ca prin farmec.

Şi consfătuirea a început...

Petru Vintilă a început a le vorbi oamenilor pe graiul lor simplu, cu multă căldură, despre munca sa, despre cărţile sale, despre împrejurările în care a cunoscut viaţa eroilor din nuvela sa „Ciobanul care şi-a pierdut oile".

Oamenii ascultau atenţi. Au luat apoi cuvîntul mai mulţi din cei care l-au ascultat. Tinerii Ratcu Gheorghe, Iosif Stelian, Dan Zglobiu, Silvia Fătu şi alţii au arătat ce învăţăminte au desprins ei din lectura nuvelei, spunîndu-şi totodată părerea despre ea.

Consfătuirea, care s-a încheiat cu un frumos program artistic prezentat de echipa căminului cultural, a constituit pentru toţi cei prezenţi un călduros îndemn de a-şi face din cărţi prieteni şi izvor de învăţăminte.

Corespondent
EMILIA FATU

Din lupta mişcării democrate studenţeşti din ţara noastră

In trecut porţile facultăţilor se deschideau cu greu în faţa fiilor de muncitori şi ţărani. Sub pretextul „autonomiei universitare" — statul burghezo-moşieresc aloca pentru învăţămîntul superior fonduri neînsemnate. Tinerii care voiau să urmeze o facultate trebuiau să plătească taxe numeroase şi grele. Mulţi dintre tinerii noştri de astăzi nici nu bănuiesc cît de grele erau în trecut condiţiile de viaţă şi de studiu ale studenţilor. In prezent studenţii noştri se pot folosi din plin, fără a plăti, de laboratoarele, bibliotecile facultăţii la care s-au înscris. Dar în timpul regimului burghezo-moşieresc studenţii care voiau să intre în laborator, trebuiau să plătească o taxă specială. În 1931, de pildă, un student de la Facultatea de chimie industrială — indiferent de starea materială a părinţilor — trebuia să plătească în afară de taxa de înscriere de 1.000 lei şi de taxa de frecvenţă de 2.000 lei, o taxă de laborator de 2.800 lei. Şi pe lîngă acestea, la Facultatea de chimie din Bucureşti, laboratorul profesorului Longinescu era instalat într-o baracă de lemn, dărăpănată şi neîngrijită, iar 60—70 de studenţi se îngrămădeau la un singur raft cu reactivi. Circula chiar şi o maximă în care se spunea că singura deosebire dintre studenţii de la chimie şi sardele este că sardelele stau în untdelemn, pe cînd studenţii de la chimie stau în hidrogen sulfurat. Într-adevăr lipseau şi ventilatoarele necesare pentru îndepărtarea gazelor. Studentul trebuia să mai plătească şi o altă taxă camuflată: el trebuia să înfrunte lăcomia editorilor cursurilor. Studentul nu se putea prezenta la examen decît dacă era trecut pe lista de cumpărători ai cursurilor; aceasta sub pretextul că cei care nu cumpărau cursul nu învăţau. Or, editorii cursurilor sileau studenţii să plătească preţuri exorbitante. În 1931 un student de la chimie industrială era obligat să cumpere cursuri care costau 3500 lei. Aşa cum arăta ziarul „Studenţimea nouă" din 15 noiembrie 1931 taxele de frecvenţă şi de laborator, împreună cu preţurile cursurilor, se ridicau deci pentru un student de la chimie industrială la suma de 8300 lei. Salariul mediu al muncitorilor era în acelaşi an de 1.500—2000 lei, iar salariul mediu al funcţionarilor 2500—3500 lei pe lună.

Studenţii care învaţă astăzi în institutele de învăţămînt superior din ţara noastră consideră participarea la seminarii ca o activitate normală. Ce ar zice, de pildă, un student de la Facultatea de fizico-matematici din Bucureşti, dacă i s-ar cere să plătească taxă specială de seminarii? Dar în anul universitar 1931—1932 studenţii din anul I al secţiei de matematici a Facultăţii de ştiinţe trebuiau să plătească numai pentru seminariile de „matematici elementare" — la care frecvenţa era obligatorie — o taxă de 1.000 lei. Cu toate că frecvenţa era obligatorie şi taxa de 1.000 lei trebuia plătită anticipat, în tot cursul anului universitar 1931—1932 seminariile nu s-au ţinut niciodată. Studenţii mai plăteau şi alte taxe. Aşa, de exemplu, studenţii de la Facultatea de matematici mai plăteau 1.000 lei pentru bibliotecă la care în fond nu aveau acces. În 1931 studenţii universităţii din Bucureşti trebuiau să plătească o taxă de „construcţii" de 500 lei (la Facultatea de drept taxa de construcţii era de 3.000 lei). În ciuda achitării taxelor localurile erau complect necorespunzătoare. În afară de taxa de construcţii, studenţii Facultăţii de drept mai plăteau: 2000 lei taxa de înscriere, 2.200 lei taxa pentru seminarii, 600 lei taxa pentru înscrieri la fiecare examen, 100 lei taxa pentru a avea dreptul de a citi la bibliotecă, 200 lei taxă specială şi 100 lei taxă pentru corijenţă. Cu toate aceste împovărătoare taxe cursurile se ţineau în condiţii ce nu puteau să mulţumească pe cei ce vroiau să înveţe. Din cauza lipsei de săli, cursurile facultăţilor de litere şi filozofie din ţară erau comune pentru studenţii din toţi anii. Studenţii din anul I audiau aceleaşi cursuri pe care le audiau studenţii din anul IV.

Cantinele şi căminele erau cu totul insuficiente. Pentru a locui în cămin sau pentru a lua masa la cantină studenţii trebuiau să plătească alte taxe. Despre condiţiile de viaţă ale acestor studenţi ne informează o scrisoare apărută în „Viaţa universitară" din 1 aprilie 1931. Scrisoarea relata că: *viaţa în căminul şi cantina Păcurari* (din Iaşi) *este un adevărat iad. Studenţii nu numai că au de îndurat regimul insuportabil şi ucigător din cămin şi hrana proastă şi insuficientă din cantină, dar trebuie să acopere şi taxele enorme care se percep, plătindu-se 1.000—1.500 lei pe lună. Mîncarea este proastă şi insuficientă... Spre a exemplifica numărul restrîns al locurilor e deajuns să menţionăm cele 5 locuri consacrate anului I al secţiei agronomice în care se găsesc 100 de studenţi. Dormitoarele adăpostesc 30—40 persoane ele fiind bune doar pentru 10—12. Ele servesc şi ca săli de lectură pentru că de săli speciale nu poate fi vorba".*

Dar ce-i aştepta pe tinerii care, înfruntînd greutăţile şi lipsurile, izbuteau să termine facultatea? În 1933 „Asociaţia licenţiaţilor universitari din Romînia" a publicat o statistică din care se vede că jumătate din membrii ei erau şomeri. Lipsa de perspective la terminarea facultăţii, greutăţile nenumărate întîmpinate în timpul anilor de învăţătură, sileau majoritatea studenţilor să-şi întrerupă studiile. Statisticile oficiale arătau că între 1921—1932 facultăţile din Romînia au avut 283.538 studenţi (Iosif Gabrea, „Şcoala Romînească, structura şi politica ei", p. 32). În acelaşi interval facultăţile au fost absolvite de numai 23.066 tineri; restul au fost nevoiţi să renunţe la studii. Statul burghezo-moşieresc a luat astfel dreptul maselor de tineri de a învăţa, a împiedicat pătrunderea în facultăţi a fiilor de muncitori şi ţărani muncitori. Tinerii ieşiţi din familiile de funcţionari sau intelectuali izbuteau numai cu preţul a nenumărate privaţiuni să termine o facultate. Numai tinerilor din familiile bogate dreptul la învăţătură le era asigurat în practică.

Statul burghezo-moşieresc, sprijinit de unii profesori reacţionari, educa studenţii în spiritul dispreţului faţă de popor, în spiritul urii împotriva ideilor şi mişcărilor progresiste, în spiritul şovinismului şi cosmopolitismului. Partidele burghezo-moşiereşti nu cruţau nici un efort pentru a transforma studenţimea într-un detaşament de şoc în lupta împotriva mişcării muncitoreşti. Studenţii şi profesorii progresişti erau supuşi persecuţiilor de tot felul, erau îndepărtaţi din facultăţi şi de multe ori, sub un pretext sau altul, erau arestaţi şi condamnaţi.

Tradiţii de luptă

In ciuda tuturor acestor greutăţi, o parte din studenţi au refuzat să meargă pe drumul spre care-i împingeau clasele exploatatoare. Ei au găsit în P.C.R. un îndrumător înţelept în viaţă. Sub conducerea partidului aceştia au luptat pentru un învăţămînt superior cu adevărat democratic, care să fie accesibil maselor tineretului şi care să fie un focar de răspîndire a ideilor înaintate, un centru de dezvoltare a ştiinţei şi culturii puse în slujba poporului. Partea cea mai înaintată a studenţimii a înţeles că transformarea radicală a învăţămîntului superior, potrivit cu interesele maselor populare, poate fi înfăptuită numai prin lichidarea regimului burghezo-moşieresc. Partea cea mai înaintată a studenţimii, luptînd sub steagul partidului a participat cu entuziasm şi abnegaţie la lupta pentru dărîmarea vechii orînduiri, pentru o societate nouă, socialistă.

Tradiţiile de luptă ale studenţimii din ţara noastră sînt însă cu mult mai vechi. Încă din perioada 1870—1900 din cercurile revoluţionare şi socialiste care activau în ţara noastră au făcut parte numeroşi studenţi care au devenit mai tîrziu personalităţi marcante ale ştiinţei şi culturii romîneşti. Dintre aceşti studenţi amintim numai pe C. Istrati — cel care avea să fie întemeietorul şcolii romîne de chimie — prof. dr. Emil Racoviţă, acad. A. Toma, prof. dr. D. Voinov, Constantin Nottara, artistul Victor Antonescu, pictorul Ştefan Popescu, scriitorul Constantin Mille, poeţii Traian Demetrescu, Ştefan Iosif, C. D. Anghel, Ştefan Petică, romancierul Jean Bart (Eugen Botez), doctorul Stîncă — promotorul medicinei sociale în ţara noastră — Raicu Ionescu-Rion, ale cărui studii de ştiinţe sociale traduse în limba franceză, au fost apreciate de Engels.

„Autodizolvarea" Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din Romînia, pusă la cale în 1899 de către trădătorii strecuraţi în conducerea mişcării muncitoreşti a dezorientat o parte din studenţii şi intelectualii care activaseră pînă atunci în rîndurile mişcării muncitoreşti, unii dintre ei au căzut pradă şovăielilor şi au fost prinşi în mreaja partidelor burghezo-moşiereşti.

Mişcarea muncitorească şi-a continuat însă lupta. Ea a luat un mare şi puternic avînt după 1905, ca urmare a ascuţirii contradicţiilor de clasă din ţara noastră şi a imboldului dat de prima revoluţie burghezo-democratică din Rusia. Numeroşi studenţi, precum şi profesori universitari intră în organizaţiile muncitoreşti. Încercînd să transforme studenţimea într-un instrument de luptă împotriva mişcării muncitoreşti, partidele burghezo-moşiereşti dezlănţuie o campanie de eliminare a studenţilor socialişti din facultăţi şi pe de altă parte organizează şi sprijină mişcarea lui A. C. Cuza, un înverşunat şovinist. Cuziştii cereau studenţilor să renunţe la lupta pentru revendicări profesionale, pentru reducerea taxelor, pentru îmbunătăţirea condiţiilor lor de viaţă şi de studiu. Cuziştii cereau studenţilor să participe la manifestări şovine, antisemite, pentru a abate astfel masele populare de la lupta împotriva adevăraţilor lor exploatatori. Cuziştii erau sprijiniţi în special de studenţii proveniţi din familiile bogate, precum şi de acei studenţi care vroiau să-şi croiască o „carieră" nu prin muncă, ci prin demagogie şovină, prin serviciile aduse partidelor burghezo-moşiereşti. Majoritatea studenţilor cinstiţi s-a împotrivit însă cuzismului. La universitatea din Iaşi, de pildă, pe care politicienii burghezi încercau s-o transforme într-o citadelă a reacţiunii, ia fiinţă în 1911 un grup socialist studenţesc format dintre cei mai merituoşi studenţi. Grupul socialist studenţesc a izbutit să organizeze în universitatea din Iaşi conferinţe la care erau expuse ideile socialismului ştiinţific şi erau combătute ideile reacţionare. În 1914, a avut loc alegerea conducerii „Centrului Studenţesc Iaşi". „Centrele studenţeşti" erau organizaţii oficiale, înfiinţate de guvern, care grupau studenţii din oraşele universitare. Guvernul plănuia să dea conducerea „Centrului Studenţesc Iaşi" în mîna cuziştilor. Dar studenţii socialişti, uniţi cu toţi studenţii progresişti, s-au prezentat la alegeri sub lozinca „afară cuzismul — pentru revendicări profesionale". Studenţii progresişti au izbutit să determine îndepărtarea rectorului cuzist şi să-şi trimită delegaţii — printre care trei studenţi socialişti — în conducerea „Centrului Studenţesc Iaşi".

În 1916, în momentul aruncării Romîniei în primul război mondial imperialist, guvernul burghezo-moşieresc a dezlănţuit o teroare sălbatică împotriva organizaţiilor muncitoreşti şi democratice. Activitatea lor a fost interzisă, conducătorii au fost arestaţi. Nici de astă dată însă mişcarea muncitorească n-a putut fi înfrîntă. În urma războiului imperialist şi mai ales a Revoluţiei din Octombrie, luptele populare din ţara noastră au luat un avînt nemaicunoscut în trecut. Studenţii au participat la marile frămîntări din anii 1917—1921. O mare parte a studenţilor a participat la demonstraţiile muncitoreşti pentru pîine şi libertate, pentru pace cu Rusia Sovietică. Studenţii au participat la activitatea cercului cultural „Ştefan Gheorghiu" înfiinţat în Bucureşti în 1919, în scopul răspîndirii culturii în rîndurile muncitorilor. Cercurile burghezo-moşiereşti au încercat şi de această dată să împingă masa studenţilor în lupta împotriva mişcării muncitoreşti. În decembrie 1919, de pildă, a avut loc o grevă a muncitorilor de la S.T.B., întreprindere stăpînită de familia Brătianu. Profesorii liberali de la Şcoala de drumuri şi poduri din Bucureşti au convocat o adunare la care au cerut studenţilor ca „în interesul publicului călător" să asigure circulaţia tramvaielor în locul muncitorilor grevişti. Studenţii care făceau parte din organizaţiile muncitoreşti au comunicat greviştilor de la S.T.B. planurile politicienilor liberali. A fost organizată o nouă adunare, la care au luat cuvîntul delegaţi ai muncitorilor de la S.T.B. Muncitorii au arătat studenţilor crunta exploatare şi teroare care domnea în întreprinderea brătienistă. Studenţii au refuzat să se transforme în spărgători de grevă.

Sub influenţa muncitorilor înaintaţi, cei mai buni studenţi au intrat în grupuri comuniste ilegale, luptînd pentru transformarea vechiului partid socialist într-un partid de tip nou, într-un partid marxist-leninist. La congresul din mai 1921 care a hotărît constituirea Partidului Comunist din Romînia, au participat şi studenţi, membri ai organizaţiilor muncitoreşti, care au fost implicaţi apoi în procesul din Dealul Spirii. Studenţii revoluţionari rămaşi liberi au contribuit la transformarea organizaţiei Tineretului Socialist, într-o organizaţie revoluţionară marxist-leninistă — Uniunea Tineretului Comunist.

V. LIVEANU

(Va urma)

Pregătiri pentru deschiderea învăţămîntului politic

Instruirea propagandiştilor — preocupare principală

Î n curînd se va deschide noul an şcolar în învăţămîntul politic. Folosind experienţa din anul trecut comitetul nostru raional a elaborat un program de desfăşurare a cursului de instruire pentru calificarea propagandiştilor utemişti din oraş.

In cadrul acestui curs, propagandiştii ascultă şi discută unele probleme deosebit de importante despre : „Industria grea — temelia dezvoltării întregii economii naţionale", „Productivitatea muncii şi preţul de cost în economia socialistă", „Planul cooperatist al lui Lenin şi aplicarea lui de către partid în condiţiile ţării noastre", „Politica partidului în vederea creşterii producţiei agricole, vegetale şi animale", „P.M.R. făuritorul şi conducătorul organizaţiei revoluţionare a tineretului din ţara noastră" etc.

Un loc important în programul cursului este rezervat problemelor de metodică şi schimbului de experienţă între propagandişti. Programul cursului este întocmit în aşa fel încît propagandiştii să fie ajutaţi să cunoască mai bine problemele actuale ale politicii partidului nostru, să înveţe să facă o mai strînsă legătură între teoria şi practica construirii socialismului în patria noastră.

Comitetul nostru raional a acordat o deosebită atenţie asigurării unui înalt nivel ideologic al lecţiilor astfel ca acestea să poată constitui pentru propagandişti un adevărat model de expunere a problemelor în strînsă legătură cu sarcinile practice, concrete, ale construcţiei socialiste. Pentru atingerea acestui scop un mare ajutor am primit de la comitetul raional de partid. Unii activişti de partid ca tovarăşii: Ion Covaci, Păsteanu Victor, Ion Firută, Ion Opreanu şi alţii au predat lecţii şi au condus seminarii, fapt care a dus la ridicarea nivelului discuţiilor, la însuşirea mai temeinică de către cursanţi a materialului predat.

Din rîndul celor mai buni propagandişti, candidaţi de partid şi utemişti, noi ne-am recrutat asistenţi. Tineri asistenţi ca Viorel Cîmpeanu, strungar la întreprinderea „Ardealul", Maria Bîrsan, secretara organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea „Simion Bărnuţiu" şi alţii, depun mult suflet în îndeplinirea sarcinii încredinţate de organizaţie.

După cum este prevăzut în programul de desfăşurare a cursului, după predarea unor lecţii noi am prezentat şi unele referate privitoare la munca practică a propagandiştilor. Referate care vorbeau despre cuvîntul introductiv al propagandistului, despre ajutorul pe care trebuie să-l dea propagandistul cursanţilor în studiul lor individual, despre întocmirea planului de convorbiri, sînt de un real ajutor în munca propagandiştilor.

In munca de organizare a cursului de instruire a propagandiştilor din oraş noi ne-am convins că vom obţine succese numai dacă vom desfăşura un control şi ajutor practic asupra studiului individual al propagandiştilor. Mergînd pe teren la Atelierele C.F.R., am stat de vorbă timp îndelungat cu Alexandru Haţeganu, muncitor în secţia asamblare, ridicat în anul acesta în munca de propagandist. Impreună am citit notiţele luate de el la lecţiile predate în cursul de instruire. Din notiţe reieşeau o serie de confuzii care se datorau în cea mai mare parte faptului că propagandistul nu ştiuse să le sistematizeze. Atunci i-am arătat practic cum trebuie făcut acest lucru. Şi Popa Margareta şi Ion Tibori ca şi Constantin Moşanu şi alţi propagandişti, în urma controlului şi ajutorului primit acum reuşesc să-şi ia notiţe mult mai sistematice, să înlăture unele confuzii, să-şi însuşească mai bine materialul predat. In problema controlului studiului individual al propagandiştilor noi mai avem încă multe lucruri de făcut. Inspre această problemă deosebit de importantă în ceea ce priveşte calificarea propagandiştilor noi ne-am îndreptat acum toată atenţia. Comitetul nostru raional este hotărît să depună toate eforturile pentru ca instruirea propagandiştilor să se desfăşoare în cele mai bune condiţii.

NICOLAE NADREA
responsabilul cursului de pregătire a propagandiştilor utemişti din oraşul Alba-Iulia

◇◇◇

Zilnic sosesc la redacţia ziarului nostru numeroase scrisori care vorbesc despre pregătirile care au loc acum în preajma deschiderii noului an şcolar în învăţămîntul politic.
Publicăm astăzi cîteva din aceste scrisori.

◇◇◇

Recrutarea cursanţilor — în centrul atenţiei noastre

P înă la deschiderea noului an şcolar în învăţămîntul politic, au mai rămas doar cîteva săptămîni. Una din principalele sarcini ale organizaţiilor de bază U.T.M. este de a asigura cuprinderea în învăţămîntul politic a unui număr mai mare de utemişti şi tineri decît în anii trecuţi. In această privinţă, comitetul nostru U.T.M. a instruit din timp secretarii celor 17 organizaţii de secţii din uzină. Atît în şedinţa de instruire cît şi după aceea, grija noastră a fost să îndrumăm birourile organizaţiilor de secţii U.T.M. ca să facă recrutarea cursanţilor numai pe baza discuţiilor individuale cu aceştia, respectîndu-se dreptul fiecărui utemist de a-şi alege forma de învăţămînt, potrivit cunoştinţelor şi dorinţei lui. Ţinînd seamă de toate acestea birourile organizaţiilor de secţii au recomandat utemiştilor şi tinerilor cursul sau cercul care este potrivit cu cunoştinţele lor. Pe de altă parte noi am combătut tendinţa unor organizaţii de secţii de a lăsa ca înscrierea în formele de învăţămînt să se desfăşoare de la sine, sau în mod mecanic.

In afară de acestea am confecţionat unele lozinci legate de deschiderea noului an şcolar în învăţămîntul politic şi de sarcinile ce revin utemiştilor în această privinţă. In unele secţii ca finisaj şi ţesătorie au fost afişate la gazetele de perete articole axate pe această temă. La gazeta de perete centrală a apărut un articol scris de Gheorghe Crişan, secretarul comitetului U.T.M. din uzină în legătură cu sarcina fiecărui utemist de a-şi ridica nivelul politic şi cu deschiderea noului an de învăţămînt politic.

Munca politică şi organizatorică desfăşurată pentru pregătirea deschiderii noului an şcolar a dat rezultate bune. Majoritatea covîrşitoare a utemiştilor din organizaţia noastră de bază au cerut să fie înscrişi în învăţămîntul politic. Faţă de anul trecut noi avem acum mult mai multe forme de studiu. In cele 12 cercuri politice pentru începători, utemiştii şi tinerii vor putea să înveţe despre trecutul istoric al partidului nostru, despre glorioasa tradiţie de luptă a U.T.C.-ului, să cunoască viaţa şi lupta eroică a uteciştilor care s-au jertfit pentru cauza poporului, vor putea învăţa unele probleme ale politicii curente, probleme de cultură generală, etc. Pentru utemiştii şi tinerii cu cunoştinţe corespunzătoare vor funcţiona în uzină 11 cursuri serale. Un număr însemnat de utemişti vor studia în formele de studiu ale organizaţiei de partid.

Comitetul nostru U.T.M. a luat măsuri pentru a fi cuprinşi în învăţămîntul politic şi acei tineri fruntaşi în muncă, care nu sînt încă membri ai organizaţiei noastre.

Dat fiind că în organizaţia noastră de bază sînt unii utemişti şi tineri care locuiesc în alte localităţi noi am luat de pe acum măsuri pentru încadrarea lor în învăţămîntul politic din satele sau comunele în care locuiesc.

Impreună cu membrii birourilor de secţii U.T.M. am hotărît ca înainte de deschiderea învăţămîntului politic să scoatem mai multe foi volante pe care să le împărţim tinerilor din uzină. In aceste foi vom îndemna pe utemişti să se pregătească pentru deschiderea noului an de studiu şi vom critica — bineînţeles dacă va fi cazul — eventualele lipsuri legate de pregătirea deschiderii noului an şcolar în învăţămîntul politic.

Comitetul nostru U.T.M. va depune toate eforturile pentru ca în acest an să obţinem rezultate mai însemnate decît în trecut în ridicarea nivelului învăţămîntului politic de organizaţie.

ALEXANDRU HORGA
membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. — uzina „30 Decembrie" Arad

Voi munci din nou ca propagandist

C ursul seral pe care l-am condus anul trecut şi-a terminat cu bine activitatea. Aproape toţi cursanţii au învăţat cu conştiinciozitate dovedind la seminarul recapitulativ că şi-au însuşit cunoştinţe temeinice. 8 dintre cursanţi vor învăţa anul acesta în cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S.

In munca de propagandist am primit în permanenţă ajutorul şi îndrumarea organizaţiei de partid din instituţia noastră şi a tovarăşului Traian Dărăşteanu, propagandist de partid. Ajutorul primit a fost întotdeauna deosebit de preţios. Aceasta a fost o condiţie importantă care a determinat succesul studiului în cursul nostru seral.

Munca de conducere a cursului a contribuit mult şi la ridicarea nivelului meu politic. In timpul lecţiilor m-am convins odată mai mult cît este de necesar să-ţi ridici necontenit nivelul ideologic, să-ţi desăvîrşeşti munca de propagandist, să fii demn de înalta încredere a organizaţiei.

De la organizaţia de partid, de la comunişti, am învăţat că nu poţi fi un bun conducător de cerc, că nu poţi cere cursanţilor să înveţe cu perseverenţă dacă tu ca propagandist în primul rînd nu constitui un bun exemplu. De aceea, ori de cîte ori am avut posibilitatea am căutat să-mi îmbogăţesc cunoştinţele. In biblioteca mea personală am foarte multe cărţi. De curînd am cumpărat Manualul de economie politică din care am început să studiez. In momentul de faţă nu ştiu concret la ce lecţie anume îmi vor folosi cele învăţate pînă acum. Un lucru însă e sigur : tinerii doresc să cunoască o serie de probleme care nu sînt direct legate de lecţiile predate. Se impune deci ca propagandistul să fie întotdeauna bine pregătit din toate punctele de vedere. Impreună cu mai mulţi cursanţi ne-am înscris ca participanţi la concursul „Iubiţi cartea". Aceasta mă va ajuta să citesc sau să recitesc unele cărţi de literatură, să-mi îmbogăţesc cunoştinţele mele culturale.

Acum cîtva timp organizaţia U.T.M. din comună a cerut sprijin organizaţiei noastre de bază în ţinerea unei recenzii asupra cărţii „Mitrea Cocor". Sarcina pregătirii acestei recenzii mi-a fost încredinţată mie. Eu am primit cu bucurie să fac această recenzie, deoarece ştiam că în felul acesta am posibilitatea să recitesc această carte, să sistematizez conţinutul ei şi să-l expun în faţa ascultătorilor într-o formă cît mai atrăgătoare.

In această perioadă am căutat să ajut organizaţia de bază U. T. M. în recrutarea utemiştilor şi a tinerilor la cercurile politice. Individual am stat de vorbă cu mai mulţi utemişti şi tineri. In discuţiile cu ei am căutat să-i ajut să înţeleagă cît este de necesar să-ţi ridici nivelul cunoştinţelor, îndrumîndu-i spre forma de învăţămînt corespunzătoare nivelului lor.

Deşi locuiesc la o oarecare distanţă de Arad, totuşi în măsura în care timpul îmi permite caut să iau parte la unele consfătuiri de la cabinetul de partid, unde se discută lucruri deosebit de preţioase pentru munca mea. De curînd am fost la expoziţia „11 ani de la eliberare" din oraşul Arad. Imaginile fixate pe pelicula aparatelor de fotografiat, produsele executate în miniatură sau în mărime naturală, graficele, cifrele, toate mi-au dat o imagine clară asupra înfăptuirilor din Arad obţinute în cei 11 ani de la eliberarea patriei noastre. Mi-am notat apoi multe fapte din această expoziţie. Sînt convins că aceste notiţe îmi vor folosi în munca de propagandist.

La cursul de 10 zile de instruire a propagandiştilor, caut să studiez cu perseverenţă, să-mi însuşesc în mod temeinic lecţiile predate. Sînt convins că cunoştinţele dobîndite în acest curs, împreună cu dorinţa şi preocuparea mea de a cunoaşte mereu lucruri noi, folositoare mă va ajuta în frumoasa muncă de propagandist pe care sînt hotărît s-o duc cu bine mai departe.

EMIL MITITELU
propagandist la U.R.C.C. din comuna Gurahonţ, raionul Gurahonţ

Porumbul însilozat este un nutreţ foarte bun, plăcut animalelor. In acelaşi timp, el este şi foarte economic, dînd un mare randament în producţie. Din graficul de mai sus se vede că recolta de porumb însilozat de pe un hectar — aproximativ 25.000 kg. — folosită ca nutreţ însilozat, este suficientă pentru hrănirea unui număr de cinci vaci cu lapte pe timp de 240 zile. Socotind o producţie medie de 10 litri lapte pe zi de fiecare vacă, dobîndim o cantitate de 12.000 litri în acest răstimp.

De aici reies clar înlesnirile aduse de folosirea porumbului însilozat în hrana animalelor. De exemplu, un ţăran muncitor cu gospodărie individuală, care are o vacă cu lapte, poate asigura cea mai mare parte a nutreţului necesar, folosind în acest scop numai a cincea parte dintr-un hectar — mai puţin decît o jumătate de pogon. O gospodărie colectivă cu un sector zootehnic bine dezvoltat, cuprinzînd, să zicem, 50 vaci cu lapte poate rezerva pentru producţia nutreţului însilozat numai recolta de porumb de pe 10 hectare.

Scrisoare către redacţie

Cum pot să-mi asigur o sămînţă de porumb de calitate?

In anul acesta lanul meu de porumb promite rod bogat. O să culeg vreo 2500—3.000 kg. la hectar. Dar cînd privesc la porumbul de pe tarlalele gospodăriei colective sau ale gospodăriei agricole de stat din comună, văd că este mai frumos, cu ştiuleţi mai mari. Mă tot socotesc şi nu mă pot dumeri : de ce nu-i şi porumbul meu tot aşa de frumos ?

Am însămînţat în primăvară un hectar cu porumb. L-am însămînţat la vreme. La vreo săptămînă după ce am însămînţat, am grăpat terenul. Aceasta pentru ca să sparg scoarţa pămîntului şi să distrug buruienile ce începuseră să răsară. Mai tîrziu, cînd a răsărit porumbul şi era în două frunze, am dat din nou cu grapa, tot în acelaşi scop. De data aceasta grăpatul l-am făcut de-a latul locului ca să nu stric rîndurile de porumb. Cînd a mai crescut porumbul şi avea 3 frunze, am făcut prima praşilă. Praşila am făcut-o cu prăşitoarea, printre rînduri, iar pe rînd am dat cu sapa. Tot atunci am făcut şi răritul. N-am lăsat decît un singur fir de porumb la cuib. După ce au trecut încă vreo două săptămîni, am făcut o altă praşilă. Odată cu aceasta am făcut şi copilitul. Cîtva timp mai tîrziu am dat cea de a treia şi ultima praşilă. De fiecare dată am folosit prăşitoarea printre rînduri, iar pe rînd am dat cu sapa. N-am folosit rariţa — de fapt n-o mai folosesc de 5—6 ani.

Aşa am lucrat eu. Şi totuşi porumbul meu nu-i ca al colectiviştilor. Care să fie cauza ? Poate sămînţa. Se poate să fie şi asta. Nu degeaba spune o vorbă veche din popor că „Ce semeni aceea culegi". Şi ştiu că cei de la colectivă, sau de la gospodăria de stat au însămînţat o sămînţă bună. Dar şi eu m-am îngrijit să pun o sămînţă bună, de calitate. După ce am cules porumbul şi l-am dus acasă, cînd l-am curăţat de pănuşi, am ales pentru sămînţă ştiuleţii cei mai mari, mai frumoşi. Căutam ca ştiuleţii să fie plini, să nu aibă goluri de boabe, rîndurile să fie drepte, iar boabele să fie bine prinse pe cocean. Ştiuleţii aleşi de sămînţă i-am păstrat peste iarnă aparte, agăţaţi în podul casei.

In primăvară, cînd am pornit la însămînţat, am ales din nou ştiuleţii, iar de la cei buni n-am oprit pentru sămînţă decît mijlocul, iar boabele de la vîrful şi cotorul ştiuleţilor le-am folosit la altceva.

Aşa mi-am asigurat şi ales eu sămînţa. Socotesc că am făcut bine. Totuşi, diferenţa dintre recolta mea şi cea a colectiviştilor mă face să am încă unele nelămuriri în ce priveşte sămînţa. Aş vrea să cunosc bine cum pot eu să-mi asigur o sămînţă bună, de calitate, cum s-o păstrez în timpul iernii şi ce spor de recoltă aduce o sămînţă de calitate.

TUDOR CALCAN
ţăran muncitor din comuna Urleasca, raionul Brăila

NOTA REDACŢIEI

Problema ridicată de tovarăşul Tudor Calcan are o importanţă deosebită în lupta dusă de ţărănimea noastră muncitoare pentru obţinerea unei recolte bogate de porumb. De aceea, redacţia invită pe ţăranii muncitori, colectivişti, tehnicieni şi ingineri agronomi, tineri şi vîrstnici, să-şi spună părerea asupra acestei importante probleme, arătînd cu exemple cît mai concrete ce se înţelege printr-o sămînţă bună de porumb, cum se poate asigura o sămînţă de calitate, cum se poate păstra în bune condiţiuni şi ce spor aduce o astfel de sămînţă.

Conferinţa de presă cu delegaţia comercială japoneză care ne-a vizitat ţara

Marţi după amiază, Camera de Comerţ a R.P.R. a organizat o conferinţă de presă cu membrii delegaţiei comerciale, de oameni de afaceri japonezi care ne-au vizitat ţara.

Cu acest prilej Minoru Tanabe, conducătorul delegaţiei a declarat, printre altele :

„Delegaţia noastră comercială, care cuprinde reprezentanţi a diferite societăţi comerciale japoneze, a sosit la Bucureşti la 6 septembrie. Inainte de a sosi în Romînia, am vizitat R. P. Polonă, R. D. Germană, R. Cehoslovacă şi R. P. Ungară, unde am stabilit legături directe cu organizaţiile de comerţ exterior din aceste ţări, în vederea stabilirii unor relaţii comerciale.

Acesta a fost şi scopul principal al vizitei noastre la Bucureşti. De la început trebuie să spunem că tratativele purtate aici s-au desfăşurat pe baza principiului încrederii şi asigurării de avantaje reciproce, ceea ce a făcut ca ele să ducă la rezultate satisfăcătoare.

In privinţa relaţiilor comerciale dintre ţările noastre, cercurile de afaceri japoneze sînt interesate să importe din Romînia produse petrolifere, maşini agricole, materiale electrotehnice, produse ale industriei lemnului şi articole de artizanat, urmînd ca noi să exportăm în Romînia produse metalurgice şi în mod deosebit produse textile.

Vrem să ne exprimăm cu acest prilej şi cîteva impresii în legătură cu vizita noastră în ţara dvs.

La Bucureşti şi în alte oraşe ale Romîniei am putut vedea cum harnicul popor romîn îşi transformă ţara sa dintr-o ţară agrară înapoiată într-o ţară industrială în plin avînt economic. Am vizitat Filatura Romînească de Bumbac, unde am văzut cum filatoarele produc fire de o înaltă calitate, am vizitat expoziţii şi muzee unde am rămas impresionaţi de felul în care poporul romîn îşi iubeşte şi se mîndreşte cu operele sale de artă, am călătorit prin frumoasa Vale a Prahovei, unde, în vile confortabile, muncitori simpli îşi petrec concediile de odihnă, am trecut prin Oraşul Stalin unde am văzut sute de noi locuinţe muncitoreşti.

Plecînd azi din Bucureşti, vreau să mulţumesc încă odată şi să spun la revedere tuturor acelora cu care ne-am întîlnit în timpul vizitei noastre. Locuitori ai Bucureştiului, care iubiţi pacea şi care trăiţi într-un oraş înverzit, la revedere".

★

Marţi seara a părăsit Capitala delegaţia comercială de oameni de afaceri japonezi, care ne-a vizitat ţara.

(Agerpres)

DOUĂ PRIETENE

Pretutindeni în regiunea Cluj, mişcarea sportivă a luat proporţii necunoscute în anii din urmă. E suficient de amintit în această direcţie că la Concursurile Sportive ale Tineretului organizate în cinstea celui de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia, au participat peste 150.000 tineri.

Cu acest prilej un mare număr de tineri şi-au trecut probele complexului sportiv G.M.A. şi F.G.M.A.

Activitatea sportivă pe care o desfăşoară în prezent tinerii din regiunea Cluj este multilaterală şi deosebit de intensă. Cei mai mulţi dintre tinerii antrenaţi în Concursurile Sportive ale Tineretului se simt atraşi acum mai mult de sport şi au început să practice disciplinele sportive pe care le-au îndrăgit. Dintre aceştia vă prezentăm acum pe Mariana Cîmpeanu şi Maria Elefteriu, eleve ale Şcolii pedagogice din Năsăud. Ele sînt şi foarte bune prietene. Prietenia lor s-a născut în şcoală.

Anul trecut au participat pentru prima oară la o competiţie sportivă şi anume la campionatele şcolilor medii pe anul 1954. Anul acesta cele două prietene au îmbrăcat de foarte multe ori costumele de sport. În timpul liber le poţi întîlni adesea pe terenul de sport. Aşa s-a întărit şi mai mult prietenia dintre cele două fete.

Mariana Cîmpeanu şi Maria Elefteriu au fost printre primele eleve ale Şcolii pedagogice din Năsăud care au participat la Concursurile Sportive ale Tineretului, obţinînd cele mai bune rezultate pe raion.

La faza regională a Concursurilor Sportive ale Tineretului cele două prietene s-au întrecut cu cele mai bune atlete din regiune. Bine pregătite şi luptînd cu multă dîrzenie, ele au obţinut succese de seamă. Mariana a ocupat locul I în probele atletice rezervate senioarelor, iar Maria tot locul I, în probele atletice pentru junioare.

A început noul an şcolar. Cele două prietene sînt hotărîte să împletească munca de învăţătură cu activitatea sportivă.

— În primul rînd vreau să învăţ foarte bine. Vreau să devin o bună învăţătoare — spune Mariana Cîmpeanu. Nu voi neglija însă nici activitatea sportivă. Atunci cînd voi fi învăţătoare am să continui să fac sport împreună cu elevii mei.

În fotografiile de faţă : cele două prietene pe terenul de sport.

În prima fotografie Maria Elefteriu concurează la împingerea greutăţii.

Cea de-a doua fotografie ne-o prezintă pe Mariana Cîmpeanu (prima din dreapta) concurînd în proba de 100 m plat.

OPREA MARIN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Foto : I. MICLEA

Contribuţia tineretului în cucerirea drapelului

Pentru a doua oară colectivul de muncă al întreprinderii noastre de tricotaje „Bela Brainer" din Capitală a trăit un eveniment de seamă. Pentru a doua oară ne-a fost decernat de către Ministerul Industriei Uşoare şi C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria uşoară, drapelul de întreprindere fruntaşă pe ramură. Această victorie se datoreşte muncii pline de abnegaţie desfăşurată de muncitorii, inginerii şi tehnicienii întreprinderii în cursul primului semestru al acestui an. În această perioadă planul de producţie fizic a fost realizat la tricotaje de bumbac în proporţie de 103,9 la sută, iar la tricotaje de lînă 124,1 la sută.

Lupta pentru cît mai multe economii a fost încununată şi ea de succese. Folosindu-se cu spirit gospodăresc materia primă s-au economisit 4.608 kg. fire de bumbac şi 993 kg. fire de lînă, iar din deşeurile recuperate s-au confecţionat 31.777 articole pentru copii.

Măsurile tehnico-organizatorice aplicate au avut o contribuţie însemnată în cucerirea drapelului, ca şi în îndeplinirea sarcinilor din primul plan cincinal cu şase luni înainte de termen.

Trebuie însă subliniat faptul că o contribuţie deosebit de importantă în obţinerea succeselor amintite mai sus a avut-o tineretul.

Pentru ca tineretul să-şi aducă din plin contribuţia în procesul de producţie, comitetul U.T.M. — secretar tovarăşa Laza Lidia — a fost organizat în forme specifice de muncă, brigăzi şi posturi utemiste de control. Cele şapte brigăzi de tineret organizate în sectoarele productive au constituit adevărate şcoli de specializare şi de înaltă productivitate.

În cadrul brigăzilor, majoritatea tinerilor aplică metodele sovietice de muncă Valentina Hrisanova, Alexandru Ciutchih, Antonina Jandarova, precum şi experienţa lui Covaliov. Brigada din sectorul confecţii, condusă de Iulia Nedelcu, continuă să fie fruntaşă. Şi în luna august, fetele din brigadă au depăşit sarcinile de plan cu 3 la sută.

Atenţia comitetului U.T.M. a fost îndreptată în spre mobilizarea tinerilor în întrecerea socialistă. Circa 625 de tineri şi tinere se întrec zi de zi. 151 tineri se află în primele rînduri ale luptătorilor pentru creşterea producţiei şi a productivităţii muncii. Dintre aceştia Ecaterina Bucur din sectorul de tricotat raschel şi-a realizat planul pe luna trecută cu 120 la sută. Sebea Stela din sectorul maşinilor circulare a depăşit planul cu 113 la sută, indicele de calitate cu 6 la sută, realizînd totodată economii la ace în valoare de 957 lei.

Şi în cadrul întrecerii pe profesii tinerii au luptat neobosit pentru obţinerea primului loc. În ultima perioadă, titlul de „cel mai bun tricoteur la maşini circulare" a fost cucerit de tînăra Frusina Dumitrescu. Ea şi-a depăşit planul de producţie cu 12 la sută, planul de calitate cu 6 la sută şi a realizat economii la ace în valoare de 1.267 lei. Titlul de „cel mai bun tricoteur la maşinile raschel" l-a cîştigat tînăra Iulia Georgescu, care a îmbunătăţit calitatea produselor cu 12 la sută.

Roadele muncii tinerilor se datoresc faptului că ei se bucură de o atenţie deosebită din partea comitetului U.T.M. şi a conducerii întreprinderii. Pentru aplicarea corectă a metodelor şi a experienţei înaintate de lucru, lunar au fost organizate demonstraţii practice. Cu acest prilej fruntaşii au împărtăşit experienţa acumulată în procesul de producţie.

O altă problemă care — în acest an — a frămîntat mult comitetul U.T.M. a fost mobilizarea tinerilor la formele de calificare care funcţionează în întreprindere. Aceasta a făcut ca din rîndul tinerilor să se ridice maiştri capabili cum ar fi Tudor Gheorghe, Schwartz Hary, Manu Ilie precum şi inovatori ca tînărul Torjescu Horia care a realizat un dispozitiv de frezare pentru dispozitivele speciale la maşinile circulare, aducînd astfel întreprinderii economii anuale antecalculate în valoare de 35.600 lei.

Comitetul U.T.M. a atras în mobilizarea tineretului în procesul de producţie cele 11 posturi utemiste de control. Posturile au criticat lipsurile din procesul de producţie. Astfel, au fost criticaţi tinerii Abramovici Marcel, pentru absenţe nemotivate, Georgeta Burugă pentru calitate necorespunzătoare. În ultima vreme ei s-au îndreptat.

În lunile care au precedat semestrul I colectivul a depus eforturi susţinute pentru a îmbogăţi bilanţul realizărilor. În luna august, de pildă, s-au produs peste prevederile planului 20.260 tricotaje. Tot în această perioadă s-au produs cu 6,3 la sută mai multe tricotaje de bumbac de calitatea I şi cu 1,1 la sută mai multe produse de lînă. De asemenea, s-au pus în fabricaţie 5 modele noi.

Deşi s-au obţinut succese de seamă, care ne-au adus pentru a doua oară drapelul, există încă lipsuri care se cer grabnic lichidate. Trebuie să ne preocupăm mai mult de îmbunătăţirea calităţii produselor, de lărgirea sortimentelor ca şi de ambalarea şi prezentarea produselor noastre. În acest sens au fost de fapt întocmite măsurile tehnico-organizatorice. În perioada viitoare va fi dată în funcţiune o nouă bobangerie, se va face reparaţia capitală a atelierelor auxiliare, se vor introduce metode tehnice noi de urzit, se va mări turaţia maşinilor de tricotat raschel etc.

Uneori este mai uşor de cucerit drapelul decît de menţinut. Noi sîntem hotărîţi să-l menţinem. Pentru acest lucru şi comitetul U.T.M. trebuie să acorde o atenţie şi mai mare educării tinerilor.

Este necesar să se extindă aplicarea iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" pentru ca toţi tinerii să fie fruntaşi. De asemenea, trebuie urmărită cu toată seriozitatea frecvenţa tinerilor la cursurile de minim tehnic şi la şcolile serale medii.

Organizarea diferitelor raiduri, a schimburilor de experienţă între brigăzi şi fruntaşi vor avea multă influenţă în sporirea contribuţiei tinerilor la realizarea ritmică a sarcinilor de plan la toţi indicii.

Aplicîndu-se măsurile luate, intensificîndu-se munca politică în rîndul tinerilor vom păstra cu cinste drapelul de întreprindere fruntaşă pe ramură şi vom creea condiţii favorabile pentru începerea celui de al doilea plan cincinal.

IANCU GROSU
inginer şef la întreprinderea de tricotaje „Bela Brainer" din Bucureşti

O delegație guvernamentală a R. D. G. va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Conform unei înțelegeri între guvernul U.R.S.S. și guvernul R. D. Germane, la 16 septembrie va sosi la Moscova o delegație guvernamentală a Republicii Democrate Germane, în frunte cu primul ministru al R. D. Germane, tovarășul Otto Grotewohl.

In timpul vizitei delegației guvernamentale a R. D. Germane la Moscova vor fi continuate tratativele privind noi acțiuni în scopul dezvoltării și întăririi relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și R. D. Germană, precum și alte probleme care interesează cele două părți, tratative începute între guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane în perioada șederii la Berlin. în iulie a.c. a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrusciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Președintele Finlandei în drum spre Moscova

HELSINKI 14 (Agerpres). — TASS transmite: Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei a comunicat că la 15 septembrie, ora 9,30, președintele republicii și persoanele care-l însoțesc vor pleca la Moscova pe bordul a două avioane.

Președintele republicii va fi însoțit de Urho Kekkonen, primul ministru, Emil Skog, ministrul Apărării, R. Svento, fost ministru al Afacerilor Externe.

Președintele va fi însoțit de asemenea de secretarul de stat R. Seppalae, șeful cancelariei Ministerului Afacerilor Externe, generalul-maior Grenvall, prim aghiotant al președintelui și doctorul în medicină Aarne Koskimies, în calitate de medic personal al președintelui.

Alholu, secretar de secție și atașatul Berman au fost însărcinați de Ministerul Afacerilor Externe de a pleca și ei la Moscova.

Sosirea delegației parlamentare franceze în U.R.S.S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 septembrie, la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S., a sosit la Moscova delegația parlamentului francez, în frunte cu Pierre Schneiter, președintele Adunării Naționale franceze. Împreună cu delegația au sosit și ziariști francezi.

★

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Pierre Schneiter, președintele Adunării Naționale franceze, șeful delegației parlamentare franceze care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a predat unui corespondent al agenției TASS următoarea declarație pentru presă:

„Parlamentul francez a acceptat cu recunoștință invitația Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a vizita Uniunea Sovietică. Grupul de deputați și senatori, pe care îl conduc, este o reprezentanță a parlamentului Republicii Franceze. Aceasta nu este o misiune politică, noi nu am sosit aici pentru a duce tratative și discuții diplomatice. Dorim să vizităm țara voastră și să-i cunoaștem mai îndeaproape pe conducătorii, fruntașii vieții publice și popoarele ei, prin convorbiri și contact personal, vrem să-i înțelegem mai bine și sperăm că și ei ne vor înțelege mai bine pe noi. Noi dorim în mod sincer să servim înțelegerii reciproce între noi și să contribuim la stabilirea unor legături mai strînse între popoarele sovietic și francez, nu numai în interesul celor două țări ale noastre, ci și în interesul întăririi păcii pentru toate popoarele".

Tratativele chino-americane de la Geneva

GENEVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 septembrie a avut loc ședința ordinară a ambasadorilor Republicii Populare Chineze și S.U.A.

După cum se anunță într-un comunicat dat publicității de delegația americană, în ședința din 14 septembrie, ambasadorii au făcut schimb de informații în privința aplicării acordului încheiat la 10 septembrie referitor la repatrierea de către cele două părți a persoanelor civile.

În cercurile delegației chineze se subliniază că ambasadorul Republicii Populare Chineze, Van Bin-nan, a prezentat în ședință propunerea de a se examina două probleme legate de punctul al doilea de pe ordinea de zi a tratativelor și anume problema așa-zisului embargo asupra comerțului cu R. P. Chineză și problema pregătirii unei conferințe a R. P. Chineze și S.U.A. la un nivel înalt. În aceleași cercuri se specifică că partea americană n-a prezentat deocamdată nici un fel de propuneri în această privință.

Ședința următoare a ambasadorilor R. P. Chineze și S.U.A. va avea loc la 20 septembrie.

MEREU MAI UNIȚI, MAI PUTERNICI

Jacques Denis
secretar general al F.M.T.D.

Pe fațada Palatului Culturii și Științei din Varșovia, luminile multicolore compuneau un tablou minunat. Cerul era luminat de un gigantic foc de artificii. 30.000 de tineri și tinere împreună cu mii de prieteni de-ai lor din Varșovia prezenți în imensa piață din fața Palatului cîntau, rîdeau, agitau drapele și fulare; cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie lua sfîrșit în acea seară de neuitat a lui august 1955.

Acum, cînd apare acest articol majoritatea delegaților s-au reîntors în țările lor, mii de tineri își povestesc prietenilor lor impresiile de la Festival. Ne-au și sosit de acum vești asupra acțiunilor organizate pentru popularizarea și răspîndirea ideilor înălțătoare ale Festivalului.

Actualul mers al evenimentelor pe arena mondială favorizează din plin desfășurarea acțiunilor mișcării democratice internaționale de tineret, creînd premizele pentru un nou progres. Rezultatele pozitive obținute la conferința de la Geneva a conducătorilor celor patru mari puteri au deschis calea tratativelor între est și vest.

Desigur că ceea ce este posibil pe plan guvernamental este cu atît mai ușor de realizat între tineri, între organizațiile de tineret din diverse țări. Acest fapt a fost confirmat din plin de pregătirea și desfășurarea Festivalului de la Varșovia ca și de ultima sesiune a Consiliului F.M.T.D.

Nici unul din cele patru Festivaluri precedente nu a cunoscut o atît de largă popularizare. La pregătirea Festivalului de la Varșovia au luat parte milioane și milioane de tineri care cu multe luni înainte au desfășurat acțiuni deosebite.

Ceea ce trebuie remarcat este bogăția de forme pe care au îmbrăcat-o pregătirile pentru Festival, desfășurate nu numai în țările Europei, ci pe toate continentele.

Pregătirea Festivalului a constituit de asemenea un prilej pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena, semnături strînse mai ales cu ocazia trecerii Ștafetei Internaționale a Festivalului care a traversat 19 țări din Europa, printre care și țara dumneavoastră, dragi tineri din R.P.R.

Toate aceste manifestări în apărarea drepturilor tineretului, de solidaritate cu tinerii din colonii, festivaluri naționale, spectacole artistice, întreceri sportive s-au desfășurat sub semnul unei largi unități, a colaborării între numeroase organizații de tineret. Comitetele naționale de pregătire a Festivalului din Japonia, Suedia, Indonezia, India, Egipt sau Chili au cuprins reprezentanți aproape din toate organizațiile de tineret.

Trebuie remarcat de asemenea că pregătirile pentru Festival au constituit un prilej nimerit pentru întărirea bazei organizatorice a mișcării de tineret.

Pregătirile pentru Festival desfășurate în 126 de țări, deci aproape în toate țările lumii, ca și Festivalul însăși au scos în evidență puternicul rol mobilizator și organizator al Federației Mondiale a Tineretului Democrat și al Uniunii Internaționale a Studenților.

CEL MAI DE PREȚ BUN AL NOSTRU — PACEA

Ce arată toate acestea? Ele sînt o dovadă că cel de-al V-lea Festival este expresia cea mai profundă a dorinței de pace a tineretului lumii. Ele constituie o nouă contribuție a tinerei generații la mișcarea opiniei publice împotriva pericolului războiului atomic, pentru destinderea pe mai departe a încordării internaționale și pentru coexistență pașnică între state.

Ceea ce caracterizează mișcarea pentru pace și în rîndurile tineretului este prezența activă în această luptă a unor curente și forțe noi. De acest fapt trebuie să ținem seama și să acționăm în consecință.

De exemplu, în cursul campaniei împotriva armei atomice am găsit sprijinul unor organizații foarte puternice din Japonia. Și colaborarea noastră a continuat cu prilejul altor acțiuni, ceea ce a făcut ca delegația tineretului din Japonia la Festival să cuprindă tineri din 18 organizații printre care Liga Consiliilor tineretului care are 4 milioane de membri și Congresul tinerilor și tinerelor din Japonia care are un milion de aderenți. De aceea folosind această experiență ca și cea căpătată cu prilejul diferitelor manifestații pentru pace din timpul Festivalului, cum au fost aniversarea a 10 ani de la distrugerea orașului Hiroșima, întîlnirea reprezentanților tineretului din cele 5 mari puteri și altele, noi trebuie să căutăm să intrăm în contact cu alte organizații care s-au pronunțat într-o formă sau alta pentru pace. In această direcție sînt de remarcat luările de poziții ale tineretului din filiala din Statele Unite a Asociației tinerilor creștini (YMCA), a numeroase organizații social-democrate din Germania occidentală, a unor cercuri ale tineretului catolic din Italia, Chili și din alte țări.

Noi ne propunem să organizăm cît mai numeroase întîlniri între tinerii din aceeași regiune, bazîndu-ne pe succesul întîlnirilor care au avut loc la frontiere între tineri polonezi, cehi și germani, tineri unguri, austrieci și cehi, tineri francezi și italieni etc.

De altfel, noi vom acorda o atenție sporită inițiativelor locale căutînd să sprijinim acțiunile inter-țări. Așa este de pildă propunerea ca în cursul anului viitor să se organizeze la Delhi un Festival al tineretului din Africa și Asia.

IN APARAREA DREPTURILOR TINEREI GENERAȚII

Noile condiții internaționale fac posibilă atragerea în lupta tineretului pentru apărarea drepturilor sale — pentru o viață mai bună, mai frumoasă — a noi mase de tineri. Aceștia înțeleg azi și mai bine legătura care există între lupta pentru pace și cea pentru apărarea drepturilor tineretului. Ajungerea la o înțelegere în problema dezarmării, ar face desigur posibilă alocarea unei sume importante nevoilor social-culturale ale tineretului.

Mă voi mărgini în a da un singur exemplu din trecut, dar care mi se pare cel mai tipic. Este vorba de întîlnirea internațională a tineretului sătesc care a avut loc la Viena, întîlnire pregătită în 69 de țări prin 22 de conferințe naționale și regionale și prin mii de adunări locale. În 40 de țări a fost creată pentru prima oară o bază pentru activitatea în rîndul tineretului de la țară. Succesul întîlnirii este dovedit și de faptul că mai mult de 39 de organizații au stabilit raporturi cu F.M.T.D.

Desigur că toate acestea sînt fapte pozitive, dar Federația noastră poate aduce o contribuție și mai largă în lupta pentru apărarea drepturilor tineretului. Trăgînd concluziile necesare din activitatea noastră trecută noi ne propunem să desfășurăm o activitate mai susținută care să răspundă din plin necesităților actuale.

Consiliul F.M.T.D. a salutat cu multă bucurie diferitele inițiative luate la Festival în cursul celor 19 întîlniri pe profesii la care au luat parte 3000 de tineri.

Un larg program de schimburi au stabilit tinerii metalurgiști din Franța și Germania. Ei au hotărît să organizeze întîlniri la sfîrșit de săptămînă cu ocazia concediilor, să facă un schimb de grupuri artistice ale uzinelor metalurgice, cum ar fi grupul cultural al uzinei Renault care va da spectacole pentru muncitorii uzinelor Mercedes. Delegația metalurgiștilor din Sena a invitat la cea de-a 3-a întîlnire a tinerilor metalurgiști parizieni, delegații ale tinerilor metalurgiști germani.

O importanță deosebită o are propunerea de a se organiza în vara anului 1956 o întîlnire a tinerelor fete din Europa cu participarea de delegate din alte regiuni ale globului.

Pentru cunoașterea condițiilor de viață ale tineretului din diferite țări, pentru a da posibilitatea unui schimb de experiență și informație între conducătorii mișcării de tineret se propune trimiterea unei delegații a tineretului sătesc din Germania occidentală și din Danemarca în Italia și organizarea, de asemenea, în Italia a unui seminar pentru conducătorii organizațiilor tineretului din agricultură din America Latină.

Din intervențiile delegațiilor la Consiliul F.M.T.D., care a avut loc la Varșovia după Festival, a reieșit faptul că participarea tineretului la lupta pentru drepturi democratice este în continuă creștere.

Este desigur important să amintim că atît în timpul Festivalului cît și în ședințele Consiliului, am avut bucuria să căpătăm noi și ample informații asupra creșterii luptei tineretului din țările coloniale, dependente și slab dezvoltate pentru independența națională. Ne-a bucurat mult de pildă, solidaritatea crescîndă a tineretului din metropole cu tinerii din țările coloniale, solidaritate manifestată din plin de altfel și în tot cursul Festivalului.

SPRE O MAI BUNĂ ÎNȚELEGERE RECIPROCĂ

Este deajuns să privești paginile ziarelor care publică informații și reportaje din zi în zi mai numeroase asupra schimburilor de delegații între diferite țări pentru a înțelege importanța pe care o capătă în momentul actual această problemă. Intîlnirea directă între tineri, schimbul de opinii este o cale sigură spre înțelegere, spre cunoașterea diferitelor puncte de vedere. Aci nu este vorba de a impune unuia sau altuia dintre tineri o idee, ci de a căuta acele căi care apropie pe tineri în lupta pentru apărarea viitorului lor. Festivalul a dovedit că sînt mult mai numeroase lucrurile care îi apropie pe tineri decît cele care îi despart. Căci altfel n-ar fi fost posibil ca în delegația Danemarcei la Festival, de pildă, să fie reprezentate 20 de organizații printre care cea a tineretului social-democrat, radical, a cercetașilor, a tineretului agricol liberal, a organizației creștine universitare, sau ca în delegația Angliei să fie reprezentate 65 de organizații diferite.

Programul cultural și sportiv al Festivalului la care au luat parte tineri din 70 de țări ca și concursurile sportive la care au participat peste 4.600 de sportivi din 42 de țări, dovedește marea atracție pe care o reprezintă pentru tineret aceste activități. De acest fapt vom ține seama în viitor, dînd o atenție sporită problemelor de cultură și sport ca și schimburilor între tineri. În acest ultim domeniu există o propunere deosebit de însemnată făcută cu prilejul întîlnirii tinerilor din țările Europei care a avut loc în timpul Festivalului: organizarea a numeroase schimburi de delegați, de informații, pregătirea de tabere internaționale, de festivaluri artistice și sportive, toate acestea în vara anului viitor care poate să se transforme într-o adevărată „vară a prieteniei tineretului".

În scopul de a da un ajutor substanțial popularizării și organizării acestor activități, vor lua ființă în cadrul Federației noastre un Birou pentru cultură și schimburi culturale și un Birou pentru activitatea sportivă și turism.

Prin intermediul acestor Birouri noi vom putea să luăm contact și cu acele organizații care doresc să colaboreze cu noi numai în anumite direcții sau care se declară de acord numai cu anumite puncte din programul de activitate al F.M.T.D.

Tot în acest scop noi vom propune viitorului Congres Mondial al Tineretului instituirea unei noi forme de afiliere la F.M.T.D.

Hotărîrea de a relua legăturile cu organizațiile tineretului liberal, conservator și sindical din Danemarca, cu tineretul liberal din Suedia ca și cu Uniunea Tineretului Popular din Iugoslavia este încă o contribuție la lărgirea și întărirea mișcării internaționale de tineret.

Bazîndu-se pe indicațiile Consiliului F.M.T.D., secretariatul va acorda o atenție specială stabilirii de raporturi prietenești cu cele mai diferite organizații internaționale și naționale de tineret.

În această direcție noi am și obținut unele succese. Nu de mult la Geneva conducătorii ai Federației noastre s-au întîlnit cu reprezentanți ai tineretului creștin grupați în Asociația tinerelor creștine și Consiliul mondial al bisericilor. Cu multă bucurie am salutat prezența la Festival a conducătorilor Asociației internaționale a tinerilor musulmani. De asemenea prin organizarea în comun a unei tabere am deschis calea unei colaborări fructuoase cu serviciul civil internațional (organizație internațională de ajutor reciproc). Am stabilit raporturi, limitate încă, cu Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite.

★

Acestea sînt în mare planurile noastre de viitor. Se poate spune cu siguranță că ele vor fi îndeplinite. Cînd spun aceasta mă bazez pe întreaga activitate de pînă acum a puternicei noastre Federații care an cu an și-a lărgit rîndurile devenind cea mai reprezentativă organizație internațională a tineretului.

Nu peste multă vreme, la 10 noiembrie, vom sărbători cu toții împlinirea a 10 ani din ziua cînd la Londra a luat naștere F.M.T.D. — organizația iubită a tineretului democrat. Pe atunci eram împreună doar 30 de milioane de tineri din 63 de țări. Astăzi sînt alături sub steagul larg desfășurat al F.M.T.D. 85 de milioane de tineri din 97 de țări. Iată chezășia succeselor noastre: masele de tineri care ne sprijină, masele de tineri dau viață în cele patru colțuri ale lumii idealurilor de pace și prietenie proclamate de F.M.T.D. încă de la înființare.

Un ziar vest-german despre dezvoltarea economică a R. P. Romîne

DÜSSELDORF 14 (Agerpres). — Ziarul vest-german „Freies Volk" a publicat o serie de reportaje despre Republica Populară Romînă semnate de corespondentul său Friedel Janecek, care a vizitat recent R.P.R.

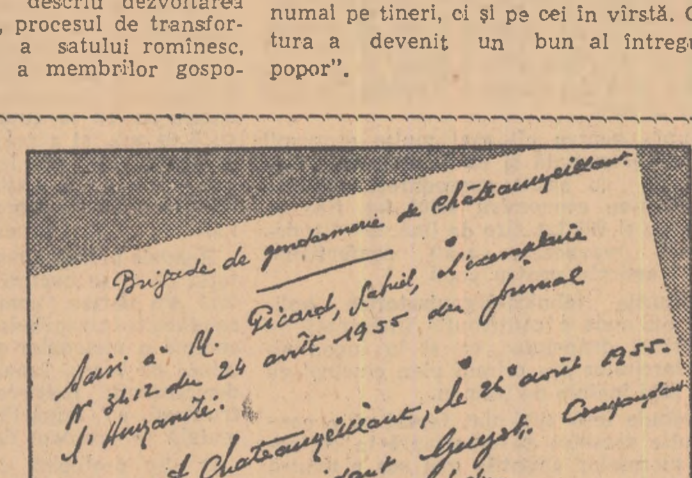
Aceste reportaje descriu dezvoltarea economică a R.P.R., procesul de transformare revoluționară a satului romînesc, viața îmbelșugată a membrilor gospodăriilor colective și succesele realizate în dezvoltarea culturală.

„Pretutindeni, scrie corespondentul, oamenii s-au trezit din indiferența apatică de decenii. Peste tot a pătruns un spirit nou. Dorința de a învăța a cuprins nu numai pe tineri, ci și pe cei în vîrstă. Cultura a devenit un bun al întregului popor".

DOUĂ GESTURI...

Privirile cititorilor care au răsfoit ziarul „l'Humanité" din 1 septembrie 1955, le-au fost atrase de o știre întovărășită de textul reprodus al unei scrisori, sub titlul: „Cînd un jandarm confiscă „l'Humanité" pe patul unui spital".

Faptul că autoritățile franceze au dispus confiscarea întregului tiraj din 24 august al ziarului „l'Humanité" pentru „vina" de a fi publicat un editorial care protesta împotriva politicii de represiune a colonialiștilor francezi în Africa de nord, nu surprinde pe nimeni. Este cunoscut că nu odată cuvîntul adevărului răspîndit de presa progresistă a dezlănțuit furia acelora care nu le este pe plac (Deunăzi, prefectul poliției Parisului a dispus confiscarea întregului tiraj al ultimului număr al săptămînalului „France Observateur" deoarece publicase un articol în care protesta împotriva sporirii efectivelor militare franceze cu două contingente suplimentare). Ceea ce te surprinde citind știrea de mai sus e însă gradul de „perspicacitate", revoltător, al copoilor poliției franceze în asemenea cazuri. Dînd dovadă de mult zel, adjutantul jandarmeriei Guyot, șeful brigăzii Chateaumeillant (Cher), întovărășit de un subordonat a pătruns în spitalul din localitate. În salon privirea i-a fost atrasă de un bătrîn, Picard Gabriel internat pentru tratament; acesta tocmai citea ziarul „l'Humanité" din 24 august, interzis de autoritățile franceze. Ziarul a fost confiscat. Bătrînul Picard a primit din partea adjutantului chitanța de sechestre pe care o reproducem alăturat. Profund indignat de acest incalificabil procedeu ce infirmă libertatea presei în Franța, Picard Gabriel a scris directorului ziarului „l'Humanité",

Marcel Cachin, exprimînd credința fermă în ziar, în viitor. La sfîrșitul scrisorii sale el scrie: „Pentru ca să trăiască și să apară „l'Humanité", acest ziar cu adevărat curat ca și poporul Franței, care spune întotdeauna adevărul, eu vă trimit o subscripție de o sută franci pe care vă rog s-o adăugați tuturor celorlalte pe care marea subscripție le-a adus deja în casă".

Scrisoarea simplă, pornită din inima bătrînului Picard Gabriel oglindește dragostea și prestigiul de care se bucură „l'Humanité" — organul Partidului Comunist Francez — în sînul poporului iubitor de pace, de adevăr.

Pe scurt!

● La invitația guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, va sosi în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste în octombrie-noiembrie 1955 într-o vizită de curtoazie.

● După cum anunță postul de radio Tokio, la 13 septembrie, guvernul japonez a autorizat în mod oficial plecarea în Uniunea Sovietică a unei delegații a cercurilor de afaceri din Japonia, alcătuită din 11 persoane.

● La Londra a fost dat publicității următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze:

În ședința din 13 septembrie a continuat schimbul de păreri între reprezentantul U.R.S.S., I. Malik și reprezentantul Japoniei, S. Mațumoto, în problemele normalizării relațiilor sovieto-japoneze. Următoarea ședință a fost fixată pentru 20 septembrie.

● La 13 septembrie a sosit cu avionul la Belgrad ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Iugoslavia, N. P. Firiubim.

● În luna iunie a.c. numărul locuitorilor din Ungaria se cifra la 9.808.000 de persoane. În comparație cu anul 1949, populația din țară a crescut cu 460.000 de oameni.

● Oficiul pentru problemele tineretului de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R. D. Germane a comunicat că 55.000 de copii din Germania occidentală și din Berlinul occidental și-au petrecut vacanța în taberele de vară ale Republicii Democrate Germane.

● Agenția France Presse anunță că primul ministru al Libanului, Sami Sol a prezentat președintelui Republicii, Camil Samun demisia guvernului. Președintele a acceptat demisia și a început imediat consultări în vederea formării unui nou guvern.

Plecarea din Moscova a delegației guvernamentale a R. F. Germane

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 septembrie, cancelarul federal al Republicii Federale Germane, dr. K. Adenauer a părăsit Moscova, plecînd spre patrie.

Impreună cu dr. K. Adenauer au plecat membrii delegației guvernamentale a R. F. Germane.

Delegația guvernamentală a R.F.G. a fost condusă de N. A. Bulganin, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov; I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior; T. M. Zueva, ministrul Culturii al R.S.F.S.R.; A. A. Gromîko și V. S. Semionov, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alții.

...Aerodromul Vnukovo era pavoazat cu steagurile de stat ale Republicii Federale Germane și Uniunii Sovietice. Dr. K. Adenauer a primit raportul. S-au intonat imnurile de stat ale R. F. Germane și U.R.S.S. N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și cancelarul federal K. Adenauer au trecut în revistă garda de onoare. Adresîndu-se ostașilor sovietici, cancelarul K. Adenauer le-a spus în limba rusă: „La revedere!"

Inainte de decolarea avionului, cancelarul dr. K. Adenauer a făcut la microfon următoarea declarație:

„Ne înapoiem în patria noastră conștienți de faptul că aici, la Moscova, am lucrat în comun în folosul păcii în lumea întreagă. Sînt convins că această muncă va aduce roade bune pentru cele două popoare ale noastre".

Conducătorii guvernului sovietic și celelalte persoane care au condus delegația guvernamentală a R. F. Germane și-au luat cu căldură rămas bun de la dr. K. Adenauer, de la membrii delegației guvernamentale a R. F. Germane și de la persoanele care însoțesc delegația. Oaspeții au mulțumit pentru ospitalitatea care li s-a acordat la Moscova.

La ora 10,15 avionul pe bordul căruia se afla cancelarul K. Adenauer a decolat.

★

BERLIN 14 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Köln, în după amiaza zilei de 14 septembrie au sosit la Bonn, venind pe calea aerului din Moscova, cancelarul R. F. Germane, K. Adenauer și persoanele care îl însoțesc.

Conferința de presă a cancelarului Adenauer

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 septembrie, înainte de a părăsi Moscova, cancelarul federal al Republicii Federale Germane, dl. K. Adenauer, a organizat o conferință de presă în cadrul căreia a făcut aprecieri asupra rezultatelor tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane și a expus punctul de vedere al guvernului Republicii Federale Germane într-o serie de probleme discutate.

Adresîndu-se ziariștilor, cancelarul federal K. Adenauer a spus că rezultatele tratativelor care au avut loc între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane și-au găsit oglindirea într-o serie de documente.

Expunînd cuprinsul scrisorilor schimbate între părți și care au fost deja date publicității, cancelarul Adenauer s-a ocupat de rezervele în legătură cu frontierele și sfera suveranității Republicii Federale Germane, asupra cărora el intenționează să insiste.

În continuare cancelarul Adenauer a declarat că delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane a dorit de la bun început să evite ca tratativele cu privire la restabilirea unității Germaniei să se ducă pe două linii și anume, la Moscova și la Geneva.

Apoi, cancelarul Adenauer a subliniat că în cursul tratativelor de la Moscova între guvernul sovietic și guvernul Republicii Federale Germane nu s-au încheiat nici un fel de acorduri secrete și nu s-au stabilit nici un fel de condiții. În cursul tratativelor, a spus el, nu ni s-a propus să renunțăm la obligațiile noastre contractuale cu occidentul referitoare la participarea la Uniunea Europei occidentale și N.A.T.O. În această privință nu s-a schimbat nimic și subliniez că nici nu ni s-a cerut așa ceva.

Vorbind despre atmosfera tratativelor de la Moscova, cancelarul Adenauer a declarat că atunci cînd s-a făcut bilanțul războiului îngrozitor pe care Germania l-a dus împotriva Uniunii Sovietice, s-au ivit, bineînțeles, momente pătrunse de sentimente legate de amintirea trecutului. Uneori au avut loc schimburi de cuvinte pătimașe și tari. Consider însă a declarat K. Adenauer, că a fost mai bine să ne spunem tot ce ne-a stat pe inimă, decît să ne purtăm ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic în trecut.

După ce a amintit despre temerile ce-au existat înainte că tratativele se vor termina fără nici un rezultat, cancelarul Adenauer a spus: Totul s-a terminat însă altfel. Am ajuns la un rezultat care va contribui la întărirea păcii în Europa și deci la întărirea păcii în întreaga lume.

Acest rezultat pune capăt situației în relațiile dintre U.R.S.S. și Republica Federală Germană, situație care a luat naștere în timpul războiului și care trebuia neapărat lichidată.

Arătînd în încheiere că zilele petrecute de delegația guvernamentală a R.F.G. la Moscova au fost zile de muncă încordată, cancelarul federal Adenauer a răspuns la întrebările corespondenților.

Răspunzînd printre altele la întrebarea unui corespondent despre mersul tratativelor de la Moscova, el a declarat că după ce, timp de cîteva zile, cele două părți au rămas pe poziții diferite într-o serie de probleme în cele din urmă ele au găsit posibilitatea de a ajunge la un acord.

Răsunetul internațional al tratativelor de la Moscova

LONDRA 14 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale, cercurile politice din capitalele occidentale au primit în mod favorabil știrea încheierii tratativelor de la Moscova și despre acordul realizat în problema stabilirii relațiilor normale între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică.

La Paris — transmite agenția France Press — se consideră că rezultatele obținute în cadrul acestor tratative constituie un factor favorabil în ce privește reușita viitoarei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care va începe la Geneva la sfîrșitul lunii octombrie.

În cercurile oficiale britanice — transmite corespondentul agenției United Press din Londra — știrea despre încheierea tratativelor a fost considerată ca un mare pas înainte pe calea înlăturării barierelor care îngreunează normalizarea relațiilor dintre state.

BONN 14 (Agerpres).

Ziarul „Koelnische Rundschau", organul partidului creștin-democrat, scrie că rezultatul tratativelor de la Moscova face ca pe viitor „drumul diplomatic între Bonn și Moscova să nu mai treacă prin Paris sau Washington", ci se va stabili prin relațiile directe între cele două state.

Ziarul de mare tiraj „Die Welt" subliniază de asemenea că odată cu tratativele de la Moscova, o nouă eră se deschide în istoria celor două popoare. Ziarul își exprimă speranța că tratativele vor contribui la realizarea unor relații de bună vecinătate și la accentuarea destinderii în relațiile internaționale în general. „După conferința de la Geneva — scrie ziarul — asistăm acum la un al doilea act pe calea destinderii generale. Un al treilea act va începe la 27 octombrie la Geneva cu prilejul deschiderii conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri".

CULTURA FIZICĂ ȘI SPORT

Campionatele europene de tir

La poligonul Tunari au continuat miercuri întrecerile din cadrul campionatelor europene de tir. Din nou trăgătorii sovietici au demonstrat o înaltă pregătire cucerind 3 titluri de campioni europeni, în timp ce performanțele obținute constituie noi recorduri mondiale.

O luptă deosebit de dîrză s-a dat în proba de armă liberă calibru redus — poziția în picioare, la care au luat parte 83 de concurenți. După terminarea tragerii, pe foile de concurs în dreptul trăgătorului sovietic Mihail Itkis și a danezului Ole Jensen arbitrii au consemnat același rezultat — 384 puncte. Titlul de campion al Europei a fost acordat lui Itkis care a realizat 19 „muște" față de cele 10 cîte a obținut Jensen. Performanța trăgătorului sovietic Itkis constituie un nou record mondial.

Pe echipe, titlul de campioană a Europei la această probă a fost cucerit de reprezentativa U.R.S.S. al cărei rezultat de 1896 puncte este superior cu 23 de puncte recordului mondial deținut de echipa Elveției din anul 1952.

După terminarea probelor la cele trei poziții, cel mai bun rezultat și titlul de campion al Europei a fost obținut de trăgătorul danez O. Jensen — 1176 puncte. Această performanță constituie un nou record mondial și este superioară cu 2 puncte recordului deținut de Bogdanov (U.R.S.S.). Locul doi a fost ocupat de M. Itkis (U.R.S.S.) cu 1174 puncte.

Titlul european pe echipe a revenit reprezentativei Uniunii Sovietice care totalizînd 5848 puncte a realizat o performanță superioară cu 46 de puncte recordului mondial.

Astăzi, în cea de a cincea zi a campionatelor se dispută întrecerile la probele de pistol liber, cerb alergător și armă liberă combinată (meci englez).

Campionatele individuale de box ale R. P. R.

Finalele campionatelor individuale de box ale R.P.R. au continuat aseară pe stadionul Republicii cu desfășurarea celei de a 10-a reuniuni. Revelația programului a fost tînărul boxer St. Văcaru (Voința) care a reușit să-l învingă la puncte pe maestrul sportului O. Bostiog (Dinamo) unul din pretendenții la titlul categoriei pană.

Iată celelalte rezultate tehnice înregistrate: cat. muscă: St. Dumitrache (Dinamo) învinge la puncte pe V. Csomortany (Dinamo), Toma Ilie (C.C.A.) dispune la puncte de V. Vintilă (Locomotiva); cat. cocoș: N. Mindreanu (C.C.A.) învinge la puncte pe G. Sverginschi (Constructorul), Toma Constantin (Dinamo) învinge la puncte pe S. Tudorache (Flacăra); cat. semiușoară: M. Trancă (Dinamo) învinge prin k.o. pe P. Ruptureanu (Tg. Mureș), L. Romano (Fl. Roșie) dispune la puncte de S. Bogoi (Dinamo); cat. ușoară: Gh. Tomescu (Locomotiva) dispune la puncte de C. Kiss (Dinamo), C. Dumitrescu învinge prin k.o. pe F. Bucsay (Timișoara); cat. semimijlocie: M. Stoian (Știința) dispune la puncte de Cristea Nicolae (Oradea).

Astă seară de la ora 19,30 are loc o nouă reuniune.

INFORMAȚII

Miercuri 14 septembrie a avut loc în localul Ambasadei R.P.F. Iugoslavia o reuniune cu ocazia vizitei în țara noastră a ziariștilor iugoslavi, I. Sinkovec și Z. Ivanovici.

Reuniunea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

★

La Berlin a avut loc la sfîrșitul lunii august tradiționalul concurs internațional al modei, la care a participat și țara noastră alături de U.R.S.S., R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Bulgaria, R. P. Ungară și R. P. Albania.

La acest concurs industria noastră textilă a prezentat 58 modele de confecții și tricotaje pentru bărbați, femei și copii.

★

Miercuri seara a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Geneva, o delegație a Crucii Roșii a R.P.R. care va participa la sesiunea Comitetului Executiv al Ligii Societăților de Cruce Roșie și la sesiunea Comitetului Consultativ al Crucii Roșii a Tineretului, care vor avea loc la Geneva între 19 septembrie și 1 octombrie.

(Agerpres)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52